

røde garde

AVISA TIL RØD UNGDOM

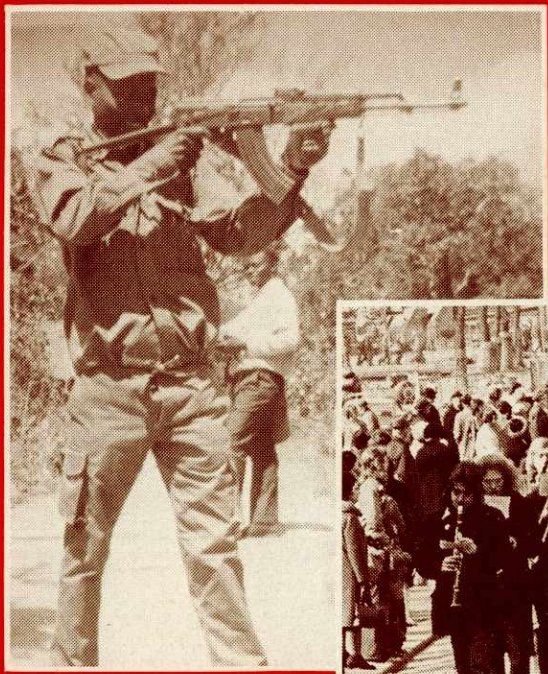
Nr. 1. 1976 PRIS: KR. 2,-

**TARIFF-
OPP-
GJØRET**

**røde garde
korrespondent**

**Til kamp
mot ungdoms-
arbeidsløsheten!**

**FORSVAR KAMPLINJA
I NGS OG YLI!**

**Operasjon
Dagsverk
til ZANU!**

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046
Grunerløkka, Oslo 5.

Postgirk 20 60 68.
Abonnementspris kr.20,- pr.år.
RØDE GARDE kommer ut
med 9-10 nr. pr. år.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe.

FORAN VIKTIGE LANDS- MØTER I NGS OG YLI

Vi står foran svært viktige landsmøter i de to store elevorganisasjonene YLI og NGS. Sjøl om situasjonen på langt fra er lik, så er det samme hovedspørsmål som vil stå i sentrum for diskusjonene: Skal YLI og NGS være kamporganisasjoner i elevenes tjeneste, eller skal Unge Høyres og AUFs samarbeidslinje vinne fram?

Siste høst viste at AUF og Unge Høyre har samla seg til en offensiv for å prøve å ødelegge YLI som kamporganisasjon: I forbindelse med Laksevågsaka kjørte de fram en rekke løgner om YLI, sloss for å få skoler utmeldt og prøvde til og med å stable på beina en konkurrerende organisasjon til YLI!

I NGS har de reaksjonære i ledelsen

konsekvent sabotert kampen for de økonomiske krava i forbindelse med statsbudsjettet, har lamma NGS' kampkraft og ikke gått tilbake for å begå lovbrudd for å sikre seg flertall i ledelsen.

Hva betyr dette for elevene? Eksemplet NGS viser at om de reaksjonære vinner fram, erobrer ledelsen i organisasjonene og får gjennom sin samarbeidslinje, så går det utover elevene som merker dette på pengepungen og i skolehverdagen. Når staten kommer med sine lusne stipender over budsjettet, så sitter de reaksjonære i NGS-ledelsen med henda i fanget og sier at »statsbudsjettet var tross alt ikke så verst». Slike ledere har vi ikke råd til å ha. Det elevene trenger

er organisasjoner dugelige for kamp, i stand til å reise massebevegelsen mot statens rasjonalisering, statens skolepolitikk og sparepolitikk. Det er i det store flertallet av elevenes interesse å slåss for at NGS og YLI skal være kamporganisasjoner. De reaksjonære har satt inn en offensiv mot NGS og YLI, men rundt om på alle skoler finnes det progressive, aktivister, folk som vil forsvare kamplinja. Ikke minst nå foran disse landsmøtene er det viktig at alle som forsvare kamplinja står sammen mot de reaksjonæres forsøk på å ribbe elevenes organisasjoner for all kampkraft. Fram for YLI og NGS som kamporganisasjoner for elevenes interesser!

Sionisme er ei politisk rørsle med mål å opprette ein reint jødisk stat. Denne staten er Israel.

Israel er ein okkupasjonsstat oppretta av FN. Etter 1948 har Israel utvida sitt landområde gjennom 4 krigar. Det er palestina-arabarane som først og framst har måtta li for dette. Gjennom fleire

vending vedteken. »Alle jødar har rett til å immigrere til landet.» For palestinarane – ingen rett.

I 1950 fekk jødiske bønder 1 500 israelske pund for eit tonn tobakk, arabiske bønder fekk 850 pund.

Same år fekk jødiske bønder 290 pund for eit tonn olivenolje, arabiske bønder

stat. Men, både anti-semittismen og sionismen er rasisme. Anti-semittane set eit minus framfor jødane, medan sionistane set eit pluss framfor jødane.

Å påstå at nokre folk er ringare enn andre er rasisme – å påstå at nokre folk er bedre enn andre er også rasisme. Både anti-semittismen og sionismen må fordømast.

Noreg stemte mot FN

resolusjonen som fordømer sionismen som ei form for rasisme. Slik stemmegjeving vil vi på det sterkaste protestere mot.

Vedtaket som vart gjort i FN var eit progressivt og rett vedtak.

Støtt palestinarane sitt krav om ein demokratisk stat med like rettar for jødar og arabarar.

Sionisme = rasisme!

hundre år har dei dyrka landet og levd i landet. I dag lever ca. 1,5 millionar palestina-arabarar i landflykt, mange av disse i flyktningeleirar.

Sionistane ser på jødane som eit »utvald» folk, dei har teke seg retten til å fordrive eit folk frå landet sitt til foremon for seg sjølve. Men framleis lever ein del av palestina-arabarane i Israel, diskrimineringa av dei er stor, den viser seg i m.a. dei statsborgarlege rettane, i retten til å eige jord, i skolegang og utdanning, i boforhold og arbeidsliv. Nokre eksempel:

I 1950 vart lova om tilbake-

fekk 194 pund. Og prisforskjellen har berre blitt større med åra.

Innbyggjartalet i Israel i dag er ca. 3 millionar, av desse er ca. 400 000 palestina-arabarar. Følgjande tal vil tale for seg sjolv.

I 1964 var det 171 arabiske universitetsstudentar mot 14 000 jødar. 166 yrkesskuleelevar var arabiske, medan 21 000 var jødar.

Grunngjevinga for sioniststaten, er jødeforfylgjingane. Sionistane påstår at anti-semittismen er eit evigvarande fenomen, og at einaste løysinga på dette fenomenet er ein rein jøde-

Palestinske soldater i trening

BREV TIL Røde Garde :

Jeg er ei jente på 20 år, som er nyinnmeldt i Rød Ungdom. Nå driver jeg med sveising, men før det gikk jeg på yrkesskole, og det var her jeg kom i kontakt med Rød Ungdom.

Hvorfor skriver jeg så dette innlegget til Røde Garde? Jo, fordi jeg vet det er mange ungdommer på yrkesskoler og i arbeid, som slik som jeg før, ser at Rød Ungdom har en bra politikk for dem, men som ikke ser nødvendigheten av sjøl å delta i det organiserte arbeidet i Rød Ungdom.

syntes jeg det var et kjempe-skrutt å ta, det ville kanskje forandre hele livet mitt.

Og når alt kom til alt, var de jo litt «ekstrem». Disse tingene lurte jeg på, og jeg veit at det er mange i dag som lurar på akkurat de samme tingene.

Hva var det så som fikk

som er kommunist tale om akkurat dette. Hun sa: »Ja, vi er ekstreme. Vi er ekstremt for *folkets interesser*». jeg vil tilføye: Vi er helt kompromissløse i kampen for arbeiderklassens interesser. I kampen for sosialismen. Det er vi stolt av.

DNA og SV kaller seg også

BLI MED I RØD UNGDOM!

Jeg vil begynne med å fortelle litt om meg sjøl. Jeg er vokst opp i et arbeiderhjem, og tidlig så jeg at det ikke var sant det vi lærte på skolen om at det ikke lenger fantes klasser i Norge. Mens vi hjemme hos oss virkelig hadde dårlig råd, fikk ei jente på skolen min 4 ridehester og en ridestall i julepresang. — Faren hennes var 0-skatteyter. Hvordan reagerte så vi som var arbeiderunger på dette. Vi blei forbanna. — Vi så uretten. Men vi kunne ikke gjøre noe med det.

Det er først i dag jeg har forstått, at det ikke alltid skal være sånn, at noen få personer skal tjene på de andres arbeid. Morgendagens arbeiderklasse skal ta makta i Norge, derfor skal vi ikke synes synd på oss sjøl, men hatet til de som undertrykker klassen vår, det hatet skal vi holde på.

På ungdomsskolen var jeg ikke blant dem som var »interessert i politikk», og deltok ikke i diskusjoner i klassen. Det var det bare de flinkeste som gjorde. Jeg følte at politikk var noe som skjedde over huene våre, og noe vi ikke skulle forstå.

For meg sto ikke valget mellom yrkesskole og gymnas, men mellom yrkesskole og det å gå rett ut i arbeid. Jeg begynte på en yrkesskole og der var det flere medlemmer av Rød Ungdom. De deltok aktivt i YLI-arbeid, og i arbeidet mot Stortingsmelding 44. Politikken deres var klar: De var for yrkesskoleelevenes kamp. For vår kamp. For første gang blei jeg

tvunget til å ta et politisk standpunkt: For eller i mot statens angrep på oss yrkesskoleelever, for eller i mot å reise kampen mot disse angrepene.

Jeg stemte alltid for Rød Ungdoms forslag på allmannamøter, ja, jeg kom til og med bort til dem når det var noe jeg syntes var viktig at de skulle ta opp. Det å ta standpunkt for Rød Ungdom i alle enkeltsaker på skolen, var for meg en enkel sak, men så blei jeg spurt om jeg ikke ville

meg til å bli medlem av Rød Ungdom?

Jeg trur ikke det var noen enkelt sak. Men jeg trur at jeg langsomt begynte å se helheten. Uretten hadde jeg sett hele livet. Historien om jenta med ridehesten var ingen tilfeldighet. Slike historier vil det finnes så lenge det er monopolkapitalens diktatur i Norge. Den klassen vi tilhører er den klassen som skaper verdiene, som bygger opp landet. Men det er en annen klasse som tjener på arbeidet

arbeiderpartier, men i virkeligheten er de forrædere mot arbeiderklassen. De ønsker å bevare borgerskapets diktatur i Norge.

De prøver å lure folk i denne tida med arbeidsløshet og krise. Dette gjør de blant annet gjennom en enorm hets mot den marxist-leninistiske bevegelsen i pressa. Denne hetsen viser at vi driver en riktig politikk!, vi er farlige for borgerskapet.

Ungdom i arbeid, og ungdom på skoler: Ta din del av

være med i det organiserte arbeidet i Rød Ungdom. Kameraten sa til meg at når jeg var for klassens kamp, kunne jeg ikke fortsette med å stå utafør. På mange måter visste jeg at han hadde rett, men jeg syntes ikke jeg visste nok om Rød Ungdoms politikk ellers, dessuten

vårt. Det er vår oppgave å forandre dette.

Borgerskapet veit hvor farlige kommunistene er for dem. De ønsker å isolere dem. Derfor snakker de om »ekstremistene».

Mange synes derfor det er et skummelt ord. For ei tid siden hørte jeg ei eldre kvinne

ansvaret for at arbeiderklassens kamp kan føres til seier!

Styrk den kommunistiske bevegelsen i Norge!

Bli med i Rød Ungdom!

RANDI

ARBEIDSLØSE I FREDRIKSTAD

Fredrikstad er en typisk norsk industriby, med en allsidig storindustri, der jern og metallindustrien har den mest framtreddende plassen. Monopolborgerskapet har funnet det profitabelt å investere i Fredrikstad. Hovedårsakene

er for det første at DNA gjennom kommune, fylke og stat har lagt forholdene godt til rette gjennom den såkalte Østlandsplanen, som har ørmerket byen som et avlastningsområde for Oslo. For det andre på grunn av byens

geografiske beliggenhet, som gjør veien til de store utenlandske markedene kort for de store monopolene. Det siste har ført til at industrien er en typisk eksportindustri. Derfor har den pågående internasjonale krise rammet

arbeiderklassen i Fredrikstad-distriktet ekstra hardt. Resultatet av dette er omfattende massearbeidsløshet, permitteringer og oppsigelser. Spesielt er arbeiderungdommen hardt ramma.

Kommune og stat forsøker ledigheten blant

røde garde korrespondent

KOMMUNE OG STAT FORSØKER Å SKJULE LEDIGHETEN BLANT ARBEIDERUNGDOMMEN

De offisielle talla fra Arbeidskontoret i Fredrikstad viser at det er i underkant av 400 arbeidsledige. Av disse

utgjør ungdommen mellom 16 og 20 år 30 %, eller i overkant av 100. Disse tall bygger på de som har meldt seg arbeidsløse, eller som »stempler på arbeidskontoret». Det er helt klart at dette tallet er alt for lite. Monopolenes stat og kommuner gjør alt for å skjule de

virkelige talla.

Vi skal se litt på de virkelige talla. Statistisk Sentralbyrå regner at omtrent 1/3 av de arbeidsløse melder seg på Arbeidskontorene. Videre er det satt i verk en del »ekstraordinære tiltak» som skjuler ledigheten, blant annet gjennom å ta inn ekstra klasser

ved gymnas, handelsskoler og yrkesskoler. Men dette er bare å utsette problema for arbeiderungdommen

Offisielt blir det regnet at 20 % av de som sluttet ungdomsskolen i år var uten arbeid seint i høst. På bakgrunn av dette kan en regne at det virkelige tallet på arbeidsløse i Fredrikstad-distriktet ligger på 1200–1300; av dem er i underkant av 2/3 jenter, og minst halvparten er under 25 år.

Det er store tall, og det nærmeste sammenligningsgrunnlaget er 30 åra.

ARBEIDSLEDIGE BRUKES SOM GRATIS ARBEIDSKRAFT FOR MONOPOLENE

De tiltakene Arbeidskontoret har satt igang for å »avhjelpe» situasjonen, har i praksis fungert som tidlige julegaver til storindustrien. Blant anna er det satt i gang 6 ukers kurs, der lønna er 22 kroner dagen. De som går på slike kurs må jobbe to uker i henholdsvis handelsbedrift, offentlig virksomhet og i industrien. Lønna på 22 kroner dagen er liten, men på tross av dette er det ikke arbeidskjøperen som betaler lønna. Gjennom Arbeidskontorene er det folks skattepenger som blir brukt til disse lønnsutbetalingene. Så arbeidskjøperne utnytter

Kvinnene rammes hardest i krisetider

er å skjule ungdommen

situasjonen til å skaffe seg gratis arbeidskraft.

HVA MED FRAMTIDA

Et eksempel på dette er et Sitasjonen på arbeids- varehus her i byen, som har markedet blir strammere for tatt inn en del slik gratis hver dag. Krisa er ennå ikke arbeidskraft, og har sendt over, og kommer ikke til å gå hjem ekstrahjelpen (som går over med det første. En del av for full lønn). de virkelige store industriene i

En framtrede DNA- Fredrikstad-distriktet står i klubbformann i Fredrikstad fare for å bli offer for mono- reagerte på disse 6 ukers polenes hensynsløse profitt- kursa, men han ble effektivt jag, og talla på arbeidsløse og knebla av DNA/LO-ledelsen permitterte kommer til å øke gjennom Rolf Hildebrandt. utover vinteren.

Arbeiderkorrespondent/Fredrikstad.

»Krisene bringer uregnelige ulykker over arbeiderklassen, storparten av bøndene, hele det arbeidende folk. De framkaller massearbeidsløshet som dømmer hundretusener og millioner mennesker til tvungen uvirksomhet, nød og sult. Kapitalistene utnytter arbeidsløsheten til å øke utbyttingen av arbeiderklassen på alle mulige måter, til å gjennomføre en voldsom senkning av arbeidsfolkets levestandard.»

»Under krisen kommer den borgerlige stat kapitalistene til hjelp med pengestøtte, som i siste instans må betales av de arbeidende masser. Staten bruker sitt volds- og tvangsapparat til å hjelpe kapitalistene i deres angrep på arbeiderklassens og bøndenes levestandard. Alt dette øker utarmingene av de arbeidende masser. Samtidig avslører krisene at den borgerlige stat er helt ute av stand til å gjøre noe for å holde kapitalismens elementære lover i tømme. I de kapitalistiske land er det ikke staten som behersker økonomien, men det er tvert om staten som er behersket av den kapitalistiske økonomien og underlagt storkapitalens makt.»

(Utdrag fra Politisk Økonomi, Oktober Forlag.)

Vi har hatt en prat med et arbeidskontoret et par ganger par arbeidsløse ungdommer, i uka. som vi traff på en av byens kafeer. Det er Sonja (18 år) og Knut (22).

R.G.: Hva gjorde dere for dere blei arbeidsløse og hvor lenge har dere gått slik?

Sonja: Jeg slutta på skolen for 2 1/2 år siden, og begynte å jobbe i en konfeksjons- fabrikk. Da den gikk til opp- sigelser i sommer var det vi som hadde vært der kortest som måtte gå først.

Knut: Jeg var ferdig med

arbeidskontoret et par ganger i uka.

Det virker for meg som om det ikke finnes arbeid for oss uten noen særlig utdanning. Knut: Jeg søkte på mange jobber allerede før jeg dimma, ellers har jeg gjort det samme som Sonja.

R.G.: Hva driver dere med om dagen?

Sonja: Stort sett gjør en det samme hver dag. Ligger lenge om morran, stikker en tur til byen og går på en kafe eller blir stående og henge på et gatehjørne. En blir sløv og passiv. Og jo lenger en går

intervju med to arbeidsløse

militærtjenesten i oktober, og arbeidsløs, desto mørkere har gått arbeidsløs siden jeg synes alt. En gir mer og mer dimma. Mange av de som faen.

dimma sammen med meg har Knut: Ja, det er sant som heller ikke fått jobb. Sonja sier. Mange arbeidsløse

R.G.: Får dere noen støtte? ungdommer får også Knut: For å få støtte må man problemer med alkoholen. ha tjent en viss sum året før, Det er viktig at vi kjemper jeg tror det er 6 000 kroner. med oss sjøl, så den mørke Jeg oppfyller dette kravet, og situasjonen ikke helt tar over- får 22 kroner dagen. Månedss- hånd.

summen blir ca. 550 kroner R.G.: Hva kan arbeider- og dette kan ingen leve av. ungdommen gjøre med

Sonja: Jeg får 43 kroner arbeidsløsheten?

Sonja: Det er vanskelig å si, Knut: Sonja får mer utbetalt alt ser så mørkt ut. enn meg for ho var i full jobb. Kommunen og staten gjør jo i fjor. Jeg får arbeidsledighets- ingenting.

trygd utregna på grunnlag av Knut: Jeg tror det er viktig at 70 kroner dagen for tida i ungdom som er arbeidsløs kommer sammen for å få militæret.

For å få trygd må man diskutert forskjellige forresten være villig til å problemer, og prøver å få stilt binde seg til å ta arbeid over krav om høyere trygd, for- hele landet. Nektet man skjellige aktiviteter – og selv- dette, får man ikke noen følgelig alles rett til arbeid. trygd. Jeg snakka med bestefaren

R.G.: Hva har dere gjort for å min her om dagen, og han få arbeid? fortalte at i 20- og 30-åra var det foreninger for arbeidsløse.

Sonja: Jeg har søkt på om- trent alt som har stått i Dette er kanskje også noe vi avisene og trakk rundt på må diskutere i dag.

alle de svære arbeidsplassene her i byen. Pluss at jeg går på Arbeiderkorrespondent/ Fredrikstad.

Cecilie Høigård er ansatt ved universitetet i Oslo. Hun har jobbet mye med undersøkelser om arbeidsløshet blant ungdom, og har i samarbeid med noen andre også gitt ut en bok om arbeidsløsheten blant Oslo-ungdommen.

Denne boka viser oppsiktsvekkende høye tall, men seinere undersøkelser har bare bekreftet at disse tallene er riktige.

Røde Garde har vært og stilt Cecilie Høigård noen spørsmål.

Intervju med Cecilie Høigård

Nødsarbeid: Bare plaster på en verkebyll

Cecilie: Jeg vil begynne med å si, at jeg synes det er viktig og bra at Røde Garde tar opp arbeidsløsheten.

Hele den kapitalistiske verden er nå inne i en krisetid, og med den har arbeidsløsheten hele tida steget. Så stor arbeidsløshet som det er nå i vinter, har det ikke vært her i landet siden krigen.

– Kan du si litt om hva de undersøkelsene du har drevet med har vist.

– Ja, vi kom fram til at den faktiske arbeidsledigheten blant Oslo-ungdommen var ca. 3 %. Men det er vanskelig å si helt nøyaktig, for skillet mellom den registrerte arbeidsledigheten og den reelle er veldig stor. En annen ting som undersøkelsene våre viste, var at det ikke er tilfeldig hvem som blir arbeidsløse. Det er ungdommen som

kommer fra arbeiderklassen, og som sjøl har lite skolegang å vise til, som er arbeidsløse. Det er mange som snakker om det å «komme for kort på skolen».

Men hva betyr dette egentlig. Skolen er bare en sorteringsmaskin, og resultatet er gitt på forhånd.

– Staten har nå satt i gang krisearbeide for arbeidsløse ungdom, kan du si litt om det?

– Ja, staten skal prøve å holde krisa i sjakk, derfor er det nå blitt bevilget 75 millioner kroner til nødsarbeide. Disse pengene skal brukes innen 1. mai, da skal liksom både krise og arbeidsløshet være over. Dette er egentlig bare å sette plaster på en verkebyll. Likevel mener jeg det i dag er nødvendig å kreve nødsarbeid. Det er viktig å kreve retten til arbeid.

– Kan du komme litt mer inn på hva dette nødsarbeidet er?

– En stor del av de pengene som er bevilget går til de enkelte kommuner, som kan gi jobber til arbeidsløse i alt slags kommunearbeid.

som ikke kommer inn. For disse kursene er daglønna 29,50. En trenger ikke mye fantasi for å skjønne at det er umulig å leve av denne lønna.

Men ikke nok med at arbeidsløse må ta til takke med dårlig arbeid og en ussel

Betaling følger bare grunnlønn i kommunen, og det er

umulig å få noe tillegg. Men dette er likevel det langt best betalte arbeid arbeidsledige kan få.

Så er det noe som kalles »yrkesforberedende kurs på 6 uker», og intern bedriftsopplæring som varer opptil 3 mnd. Dette er ikke noen erstatning for all den ungdommen som ønsker å begynne på yrkesskole, men

lønn. Bedrifter nyter direkte økonomisk fordel av krisearbeidet. Dette kan vi se av følgende: Bedrifter som tar inn ungdommer med grunnleggende verkstedsskole (yrkesskole) får nå 2500 kr. mot før 800 for hver lærling. For lærlinger uten yrkesskole får de nå 4000 kr. mot før 1200 kr. Dette viser tydelig hvem det er som må betale for kapitalistenes krise.

– Kan du si litt om hvordan det er med trygd til arbeidsløse?

– En forutsetning for at en i det hele tatt skal kunne få trygd, er at en har tjent minst 6000 kroner året før. Hva vil det si? Jo, at f.eks. ungdom som kommer direkte fra skolen, og ikke har tjent penger, ikke får noen trygd.

Denne trygdeordninga rammer også spesielt kvinnene hardt. Kvinner som må ut i arbeid igjen etter å ha vært hjemme og stelt unger eller sjuke foreldre får heller ikke trygd. Det er ofte store økonomiske problemer som gjør at kvinnene søker arbeid igjen.

Hvis en nå oppfyller kravet, og for eksempel har tjent 6000 kroner året før, får en utbetalt 10 kroner dagen. Dette kan en ikke leve av.

– Er det noe du vil si til slutt?

– Ja jeg vil til slutt oppfordre all arbeidsløs ungdom til å registrere seg på arbeidskontorene. I dag er det bare få som gjør det – kanskje 10-15 %

Det er viktig å presse staten til å gå til tiltak for de arbeidsløse. En av måtene å gjøre det på, er å registrere seg, slik at det registrerte tallet på arbeidsløse når nærmere opp til det reelle. Da blir det vanskeligere å lure bort hvor stort tallet er.

Fra demonstrasjonene mot statsbudsjettet

«ARBEIDERBEVEGELSENS ? UNGDOMSORGANISASJON»

AUF ynder å framstille seg som »arbeiderbevegelsens ungdomsorganisasjon» og framstiller seg som de sanne forsvarene av arbeiderungdommens interesser.

Virkeligheten er en helt annen, det kan vi se på to ting: AUFs politikk, og ikke minst på det indre livet i denne organisasjonen som i alle fall på ledelseplan er et ormebol av karrieremakere, folk som er ute etter

høytlønna jobber i LO, stat, partiapparat og kommuneadministrasjon, og som jobber i AUF fordi denne organisasjonen nettopp er det beste springbrettet til slike jobber.

En behøver ikke å ha studert AUFs politikk mye for å se at denne organisasjonen følger APs arbeiderfiendtlige politikk i nær sagt ett og alt: Det gjelder pris- og lønnspolitikken, støtten til imperialismen, klassesamarbeids-

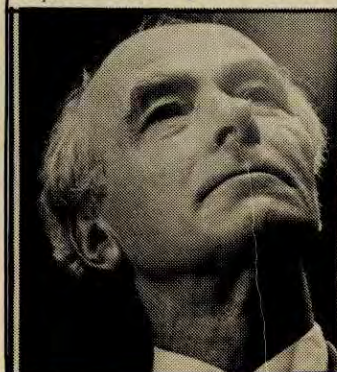
linja i fagbevegelsen. AUF er en direkte støtteorganisasjon blant ungdommen for klassestatens politikk i dag. I ungdomspolitikken kjenner vi AUF bl. a. for støtten til APs enhetsskole, støtten til EEC, sabotasje i elevenes interessekamp, og i kampen for å organisere yrkesskoleelever og lærlinger i kamporganisasjonen YLI som de nå forsøker å splitte.

AUF prøver med mer eller

mindre hell å få støtte blant ungdommen for denne politikken. Hvorfor? Av to grunner: For det første for å lamme den voksende motstanden mot APs klassesamarbeidspolitik, for det andre for at de sleder AUF nå skal fa den karriera de drømmer om. Det er den siste sida ved AUF vi har prøvd å sette søkelyset på i disse artiklene.

BLI MED I AUF OG FÅ DEG ET FETT BEIN I STATEN ELLER LO

»Bli med i AUF og få deg et fett bein i stat, kommune eller LO!» Dette burde være AUFs rekrutteringsparole. Sjølv hevder de at de er »arbeiderbevegelsens ungdomsorganisasjon». Vi hevder at AUF-ledelsen er et kobbel med de svarteste karrieremakere som sikler etter godt betalte

Bratteli begynte i AUF...

jobber i stat, kommune eller LO. Drøy påstand? Vel, la oss da se på hvordan det går med disse »arbeiderbevegelsens ungdomsledere» etter å ha gjort sin jobb ei tid i AUF.

Vi kan begynne med statsministeren, Bratteli. Han var formann i AUF til 1946. Per Kleppe og Georg Lieungh begynte også sine karrierer i

AUFs sentralstyre til -55. Deretter fulgte Reidar Hirsti som formann, tidligere redaktør av Arbeiderbladet. I samme styre satt Bernt H. Lund, finansrådmann i Oslo. Til -61 var den velkjente Bjartmar Gjerde formann. Han ble etterfulgt av Reioulf Steen, som hadde med seg bl.a. Ronald Bye (tidligere sekretær i AP), Sonja Ludvigsen (tidligere sosialminister) og Ivar Leveraas, nå sekretær i AP.

Alle disse er folk som har nådd til topps i statsbyråkratiet og partiapparatet, men det er håp for de andre også. Når vi undersøker sentralstyrene opp gjennom historia til AUF, ser det faktisk ut til at en skal være noe bortimot idiot for å k k e å få ett eller annet bein. Det ville føre for langt å ramse opp alt, men vi kan ta noen: Sentralstyret til -69: Britt H. Hauge, nå i bystyret i Oslo, Ulf Sand, nå i finansdepartementet, Ivar Leveraas, nå sekretær i AP, Bjørn Tore Godal, personlig sekretær for Kleppe, Leonard Larsen tidligere ansatt i Norges Internasjonale ungdomsråd, nå ansatt av CIA i Roma.

Sentralstyret fra -69: Lars

så også Steen...

Buer, nå i KUD, Rune Gerhardsen, nå i finansdepartementet, (dette ser ut til å være yndlingsdepartementet for AUF-pampene), Børre Pettersen, Natur og Miljødepartementet, Arne Treholt, personlig sekretær for havrettsminister Jens Evensen, T. E. Gruer, nå i LO, Sissel Rønbeck som vi skal komme tilbake til, og Rolf Lasse Lund, nå i AOF for å nevne noen.

Hvis en først har kommet et stykke opp i AUF-byråkratiet er det bare to ting som kan hindre at en klatrer videre: Enten rein udugelighet, eller manglende lojalitet. Dette er ingen tilfeldighet.

Etterhvert har AP/LO-byråkratiet vokst til å bli enormt, stillinger i stat, kommune, parti, LO, AOF, Samvirke osv. skal fylles med lojale AP-

hvor havner Rønbeck?

folk, og en av de viktigste rekrutteringskildene er nettopp AUF. Men AUF er en liten organisasjon, og derfor er også mulighetene til å krype oppover store. Her ligger nøkkelen til å forstå AUF og deres politikk: Det som binder ledelsen sammen er en kombinasjon av strebing, og binding til AP/LO-byråkratiet, og det som bestemmer dens politikk er hva som gir størst mulighet til å gjøre karriere.

Når AUF tar over . .

Hvordan jobber »arbeiderbevegelsens ungdomsorganisasjon» AUF på arbeidsplassene? Det finnes ikke så mange eksempler på at de gjør noe i det hele tatt, men lærlingegruppa på Nyland i Oslo er i alle fall et tydelig eksempel på at de gjør skader arbeiderungdommens interesser.

Lærilige gruppa på Nyland var en av de første og mest aktive i landet. Den jobba med fagopplærings spørsmål, boligsaker og lønnskrav, og jobba sammen med YLI mot Schönbergkomiteen. Fram til -74 hadde progressive ledelsen i gruppa. AP-pampene på Nyland så seg lei på dette, dro noen AUF-ere fram fra mørket og brukte sitt inn-

piskerapparat til å kaste det sittende styret på et »anti-SUF»-grunnlag. Og hva skjer så? I gruppa stort sett ingenting. I styret harde kamper for å få ledelsen til å gjøre noe. På ett år ble det avholdt ett eneste medlemsmøte. I beretninga året etter sto det at »det hadde vært et stille år, men det hadde vært jobba en del med boligsaker». Det første var sant, det siste løgn for det som hadde blitt gjort av boligsaker var det tillitsmennene på læregutthjemmet som hadde stått for, slett ikke styret i lærlingegruppa. På generalforsamlinga turte ikke engang den sittende formannen å møte fram. Igjen prøvde AUF å kuppe hele styret, noe de ikke klarte. La

oss se på en del enkeltsaker der AUF har markert sitt syn: — de gikk mot at lærlingegruppa skulle ha noe arbeidsprogram, — i styret gikk de mot kollektivt medlemskap i YLI, og nekta først å ta det opp på medlemsmøte i det hele tatt. — på en del jernindustriplasser er det oppretta et nytt »seksjonsbyggerfag» for arbeid med plattformer til olje, et fag som ikke egentlig er noe fag og som underminerer de andre faga. YLI og lærlingegruppa slåss for å få bort dette faget. AUF var også mot faget, men de mente det var en privatsak om de ville velge det, og ville ikke behandle dette enda årsmøtet i gruppa hadde vedtatt at

gruppa skulle jobbe for å fjerne det.

— de nekta å ta opp Hamnerverksaka i gruppa og forslag om listeinnsamling fordi »lærlingegruppa ikke kunne foreslå noe for klubbstyret» — de gikk mot at læringer skulle stille spesielle krav i forbindelse med det interne oppgjøret på Nyland, det »var ikke noe spesielt for læringer».

— de gikk mot at læringene skulle bo for samme pris på det nye hybelbygget som på det som er nå, det betyr husleieøkning på 200 kroner til 450 i måneden. Det var helt på sin plass for læringene hadde det så bra, mente AUF.

Lista kunne forlenges kraftig, men dette skulle være

I 1970 gjorde Ola Teigen, formann i AUF til 1969, sjølmord under mystiske omstendigheter som aldri har blitt skikkelig oppklart. Denne episoden er viktig i AUFs historie fordi den avslørte to ting: For det første at AUF var med i en organisasjon, IUSY, som var og er oppretta av CIA, og er full-

festivalene som VDU arrangerte. Så i 1969 ble CIA-finansieringa klart dokumentert bl.a. gjennom store oppslag i Dagbladet. Det begynte å brenne under føttene på AUF, ekstraordinært landsmøte ble innkalt, og Ola Teigen kastet for liksom å ha reine hender.

Hva gjør så AUF? Jo de

AUF og CIA

stendig CIA-finansiert. For det andre at AUF skyver fra seg ledende folk som en råtten fisk når det begynner å stinke for ille.

AUF kunngjorde nylig at de igjen hadde meldt seg inn i IUSY, den sosialistiske ungdomsinternasjonalen. Hva er IUSY?

Organisasjonen ble oppretta av CIA i opposisjon til Verdensføderasjonen av Demokratisk Ungdom da denne ennå var leda av revolusjonære. Organisasjonen ble oppretta av og finansiert av det amerikanske etterretningsvesenet CIA, og var kjent for bl.a. å drive anti-kommunistiske provokasjoner på de

venter i en 5–6 år til denne saken har stilna av, Ola Teigen er glemt, og IUSY har fått tid til å skrive regnskapene sine på en sånn måte at CIA-pengene ikke synes. Så melder AUF seg inn igjen i år, uten at organisasjonen eller dens politikk er endra på ett eneste punkt. AUF later som om finansieringa av organisasjonen nå er ordna på annet vis: Det er blank løgn, det eneste som er skjedd er at den åpne CIA-finansieringa er mer fordekt. Dermed er AUF fast og frivillig knytta til USA-imperialismens organiserte arm blant ungdommen, IUSY.

AUFs nåværende sentralstyre. Feite toppjobber venter dem i

AUF - en b

Om det nå var sånn at AUF var »arbeiderbevegelsens ungdomsorganisasjon», så skulle det være naturlig å tro at det var en del arbeiderungdommer i den sentrale ledelsen.

Vi tok for oss sentralstyret på 13 personer for å finne ut av dette. Først er det sjølsagt en god del ansatte: Formann, skole- og faglig sekretær, redaktøren av arbeiderungdommen osv. De er ansatt på heltid. Videre er det et innslag av studenter og noen ansatte fra

andre deler av AP/LO-byråkratiet, f.eks. AOF. I alt viser det seg at det *maksimalt* kan være en 4–5 personer i sentralstyret som i dag er i arbeid i industrien. Konklusjon: Hvis en skal dømme etter sentralstyret så er AUF først og fremst en student- og byråkratorganisasjon.

Vi fatter nytt mot og går løs på økonomien, kanskje er det arbeiderungdommen som bærer den? Både ja og nei. Medlemskontingenten spiller

Lærlinger på Nyland hadde det bra nok, mente AUF

mer enn nok eksempler på AUFs politikk på arbeidsplassene er konsekvent sabotasje av all kamp for unge arbeideres kår, lamming av organisasjonene, mot alle politiske krav og støttearbeid, kort sagt rein løpeguttvirkning av all kamp for unge arbeideres kår, lamming av

organisasjonene, mot alle politiske krav og støttearbeid, kort sagt rein løpeguttvirkning av all kamp for unge arbeideres kår, lamming av

framtida.

En svart løgner

Det er ingenting AP og AUF frykter mer enn at arbeiderklassen skal reise seg til kamp for sine krav og gjennomskue sosialdemokratens falske løftepolitikk. Det er en kjent sak at kommunistene i Norge har stått i spissen for mange av de streikekampene som har vært de siste åra, og også for støttearbeidet. Dette er en av grunnene til at AP nå har kasta seg ut i en vill hets- og løgnkampanje mot marxist-leninistene. Gjennom forsøk på suspensjoner av kommunister og kriminalisering prøver sosialdemokratene å lamme klassens kampkraft gjennom å kvitte seg med de mest konsekvente kampinnstilte arbeiderne og kommunistene.

Denne kampanja er prega ikke bare av rein hets, men også av de vildeste løgner, løgner som AUFere har vært blant de fremste til å spre. Vi skal ta bare ett eksempel: En figur på Universitetet i Oslo som heter Eikefjord som har gjort seg bemerkta i studentersamfunnet som den mest uredde og frekke løgner som har vært der på lenge:

Eikefjord begynte sin løgnkarriere med å kjøre fram historia om dødslistene fra Sogndal: Rød Ungdom skulle ha satt opp likvideringslister og planlagt konsentrasjonsleire osv., kunne NA, Libertas og Eikefjord fortelle. Ja, ikke bare det: Eikefjord hadde nå personlig sett listene for-

Dette var en planlagt kjempebløff satt i scene av Libertas og spredd ved hjelp av AUF: Ingen slike lister fantes, det var en svart løgn. Som vanlig når borgerskapet sprer slikt, så hetser de villt i en 3-4 uker, og når saka er grundig avslørt som løgn, så later de som ingenting.

Så også i saka om Hitra-streiken. Eikefjord frampå igjen med den vildeste hetsen om AKP-infiltrasjon, sabotasje osv. Fullt kjørt på dette i 3-4 uker, så kommer demen-

tiet fra Tømmerdal: som lik-som hadde vært Eikefjords kronvitne: Tømmerdal dementerer alt som er sagt om infiltrasjon, og beklager den måten han har blitt misbrukt på. Eikefjord hadde fart med rein løgn.

Dette kan lære oss noe viktig: Når det gjelder å sabotere rettferdige streiker og kamper, og når det gjelder å kriminalisere kommunister så skyr sosialdemokratene ingen midler: AUF har her vist at de er villige til å bruke de svar-

teste løgner for å skade arbeiderklassens sak. Og hvor har de lært dette? Metoden er ikke ny for sosialdemokrater, og vel heller ikke ukjent for nazistenes hets- og ryktheha satt opp likvideringslister og planlagt konsentrasjonsleire osv., kunne NA, Libertas og Eikefjord fortelle. Ja, ikke bare det: Eikefjord hadde nå personlig sett listene for-

»venstre», men det skal jo lik-som ungdommen ha. Etter at mesteparten av AUF brøt ut i forbindelse med kampen mot EEC, står den nåværende ledelsen last og brast med AP i absolutt alle spørsmål av betydning for arbeiderungdommen: For klassesamarbeid, for USA-imperialismen, for APs pris- og lønnspolitikk osv. osv.

Men hva med politikken, slåss AUF for arbeiderungdommens interesser? Det finnes ingen borgerlig ungdomsorganisasjon i Norge i dag der en kan sette så stort likhetstegn mellom moderpartiet og ungdomsorganisasjonen sin politikk som mellom AP og AUF. Riktignok har AUF noen få finter til

yråkratororganisasjon

minimal rolle, derimot må arbeiderungdommen enten de vil eller ikke bidra til AUFs kasse gjennom skatter og medlemskontingent i LO. AUFs økonomi baserer seg på følgende hoveddeler: En stor bevilgning fra Jern & Metall, en del mindre fagforeningsbevilgninger, en sentral LO-bevilgning, en god del statspenger, tilskudd til kurs og reisesekretærer, forholdsvis lite fra AP, men mye fra AOF: Kurspenger, reiser og

ikke minst en rekke gratis ukekurs på LO-skolen på Sørmarka for medlemmer og tillitsmenn.

AUF har alltid hatt problemer med økonomien, og aldri klart å mobilisere arbeiderungdom til frivillig å spytte i deres kasse. Foruten å klage sin nød til LO, stat og parti så gjør AUF følgende vri: De går mot opprettelsen av fritidsklubber for ungdom og krever at staten skal gi mer til partiene og ungdomsorga-

nisasjonene i stedet. Moral: Betaler ikke arbeiderungdommen til AUF frivillig, så skal den, via stat og LO.

Men hva med politikken, slåss AUF for arbeiderungdommens interesser? Det finnes ingen borgerlig ungdomsorganisasjon i Norge i dag der en kan sette så stort likhetstegn mellom moderpartiet og ungdomsorganisasjonen sin politikk som mellom AP og AUF. Riktignok har AUF noen få finter til

DEBATT/BREV

Knut Bjørnsens sanne andlet

Våre idrettsfolk greide å skilje mellom politikk og idrett, sa Bjørnsen i rosande ordelag då OL-showet hans viste film frå Berlin-olympiaden i 1936. Hitler sat på ærestribunen, og land etter land

inntrykket av olympiaden, den var ein gedigen hyllest til Hitler-Tyskland.

Men det Knut Bjørnsen ikkje sa noko om, var propagandaen i Norge for ein alternativ olympiade i Barcelona i den spanske republikken, og for boikott av Berlin olympiaden. Mange av våre idrettsfolk slutta opp om denne boikotten. Av og til Knut Bjørnsen er det å teie å lyge. Det var det denne gongen. Men du fekk vist oss ditt sanne andlet.

På KUs landsmøte 15-16/11 ble det vedtatt at KU skulle fortsette som egen organisasjon. Dermed var splittelsen av SU et faktum. For Martin Gunnar Knutsen og NKP var det nødvendig å slå fast at de hadde en ungdomsorganisasjon som fulgte deres linje.

Nå var det ikke vanskelig å vite på forhånd at KUerne fulgte flertallet i NKP. De er alle sammen lojale Bresjnev-folk, mange har gått på partiskoler i Sovjet eller Øst-Tyskland. De forsvarer

SPLITT

Sovjet som et »sosialistisk land», de legger stor vekt på å forsvare Sovjets innblanding på alle deler av kloden, de går aktivt inn for Sovjets »avspenning og sikkerhet» i Europa. De sier at »anti-sovjetismen» er arbeiderbevegelsens »trojanske hest», og ifølge Arne Jørgensen, red. av Friheten, så er m-lernes politikk like lite kommunistisk som »fascistene i Hitler-Tyskland som påberopte seg å være 'nasjonalsosialister'» (Friheten

Rød Ungdom nekta plass i informasjonsbrosjyre

Oslo Kommune har gitt ut en informasjonsbrosjyre til ungdommen i Oslo om fritidstilbud, klubber, foreninger osv. og også om politiske ungdomsorganisasjoner. Disse hadde fått en halv side hver i

brosjyra, og der figurerte bl.a. organisasjoner som Unge Høyre, AUF, Folkepartiets Ungdom (eksisterer den?), og Sosialistisk Ungdom. Men Rød Ungdom? Nei, derimot sto ei halv side tom, til pynt.

På henvendelse til Oslo Kommune over telefon får vi beskjed om at jo, de visste at vi eksisterte, men vi mottar ikke økonomisk støtte fra kommunen, derfor ingen plass. På spørsmål om det var nødvendig å motta pengestøtte for å få plass i brosjyra, fikk vi bare arrogante utlegninger fra kommunerepresentanten som motvillig gikk med på å lage en skriftlig begrunnelse. Klassestaten veit å sno seg når den vil hindre revolusjonære i å slippe fram. . .

om parolen «Lik rett til utdanning»

Røde Garde brakte i nr. 9/75 en artikkel om NGS' »Lik rett til utdanningspolitikk. Artikkelen var i hovedsak en god og riktig analyse av denne politikken. Men jeg mener den inneholdt et par viktige feil som jeg vil kommentere. Artikkelen åpner med

påstanden »lik rett til utdanningsparolen er en feilaktig parole.»

Lik rett til utdanning er ikke bare en parole, men det er først og fremst varemerket på en helhetlig politikk som Sosialistisk Ungdom har gått i spissen for å fremme i NGS. Innholdet i denne politikken er at NGS skal kjempe for en »bedre» skole som vil realisere lik rett til utdanning. Denne kampen skal føres på 5 felter, deriblant på stipend-forholdene, skolens form og innhold, og på retten til arbeid.

Rød Ungdom er sjølsagt for å kjempe for lik rett til utdanning, betydningen av å kjempe for at ungdommen fra de utbytta og undertrykte klassene skal ha formell og reell

mulighet til å gå gjennom det borgerlige skoleverket. Og med ei slik målsetting kjempe for elevenes økonomiske kår og mot sentralisering av skoleverket. Likså er vi de første til å peke på at det er borgerskapets ideologi som gjennomsyrrer pensum, pedagogikk og skolens organisering. Og dette er det en viktig oppgave for revolusjonære å gå i spissen for å avsløre og reise politisk kamp rundt. F.eks. oppfordre til boikott av spesielt reaksjonære lærebøker, Men, — når Sosialistisk Ungdom i en håndvending vil reise kampen mot alle disse ulike utslagene av borgerskapets diktatur, gir det en helhetlig ideologisk overbygning, og fremmer det som en kamp NGS i dag skal føre til ende, — er ikke det annet enn reinspikka reformisme. . . skolen som institusjon i samfunnet må reformeres på en slik måte at den kan bli et red-

Visediskusjonen i RG er viktig. Vi deler stort sett de synspunktene som var i den første artikkelen (RG nr. 9). Derimot vil vi gjerne stille noen spørsmål til ML som skreiv i forrige nr.

Først en bemerkning til viljen om å synge »politikk».

klassekampen. Hvem er det som tjener på at folk læres til å drømme om en himmel full av stjerner? En må vise hvilken side en står på i praksis. Dette er ikke umulig. Det angår hele den progressive bevegelsen. Derfor er det riktig å stille krav til kulturarbeiderne, både

formelig oser av kampvilje og glød. Det skulle hatt en like entusiastisk melodi. Men Corells melodi legger bare en demper på innholdet i stedet for å styrke det!!!

Plata som helhet – tross alle mulige intensjoner framstiller arbeiderklassen som lidende. I

ikke ML ha forstått. Det virker som han mener at siden Alf Prøysen og Jens Gundersen tilhører folkets kultur, så er det helt greit at tre visesangere legger ned masse tid og krefter i ei hel LP med Gundersens viser. Det i ei tid da kampen mot krisa, fascismen, imperia-

VISEDISKUSJONEN

Det er viktig å holde fast ved at ALL KULTUR ER KLASSEBUNDET. Sjøl om en vise-sanger trekker seg tilbake og skriver hyggelige sanger om natur og kjærlighet, så går virkeligheten videre. Det er nødvendig å velge side i

»proffe» og amatører.

Som ML påpeker i RG nr. 10 er det ikke nok med en bra holdning. Som Mao sier det: »En person som bare handler etter motiver og ikke spør etter hvilket resultat hans handlinger får, er lik en doktor som bare ordinerer medisiner, men ikke bryr seg om mange pasienter dør av den.»

Men ML, kan ikke Corell virke som en slik doktor?

Kulturens grunnleggende oppgave må være å avsløre og mobilisere til kamp. Dette innebærer å lage og synge sanger som styrker kampkrafta og som folk sjøl kan bruke i kampen.

Når Corell skal velge seg et dikt av Rudolf Nilsen velger han »De siste hester i byen», en tannlaus sørgesang på linje med »turnipsåkeren» som blei helkommersiell listepop. Det er slike dikt borgerskapet drar fram for å gjøre Rudolf Nilsen harmløs.

Diktet til Bjørn Nilsen, »En dag skal vi flytte tilbake»

Alf T. Larsens dikt »Samlebånd» der han drømmer om å knuse maskinene, og i Corells egen »Lirekassesang» der bote-middelet på alt vondt – er en sang. »Nå synger jeg en sang for de ubrukke krefter som gikk tapt». Hvordan kan dette som

lismen og fare for en tredje verdenskrig står i brennpunktet for klassekampen. Mener han det så er vi uenige.

Gundersen representerer en folkelig form både i musikk og tekst. Det er viktig at progressive visesangere tar opp nettopp denne sida ved JG. Ei plate med et par viser av JG, men med hovedvekt på viktige klassekampsaker ville ha funnet virkelig progressivt.

Til slutt, det hadde vært fint om ML hadde kommet med en forklaring på hva han mener med at vi trenger »både brensel i snøvær» og »flere blomster på brokaden».

M&G

helhet være en sterk og progressiv plate, ML?

Det er nødvendig å ta utgangspunkt i hva som er det viktigste for klassekampen til enhver tid og legge hovedvekt på det i sangene sine.

Det viktige spørsmålet om prioritering av kreftene kan

ELSE I SU

nr. 49/75). Dette er også KUs standpunkt; KU som f.eks. uten blygsel snakker om Indira Ghandis »kamp mot reaksjonen» når hun innfører fascismen i India.

KU idag er en organisasjon som ikke bør få noen oppslutning, hverken politisk eller organisatorisk fra noen. Deres eneste oppgave i Norge er å vinne oppslutning om sosialimperialismen. Det skal

Forts. s. 22

skap også for arbeiderklassen.»

Så lenge borgerskapet har makta over staten, har den også makta over skolen, og skoleverket vil aktivt bli brukt som et redskap til å tjene deres interesser og spre deres ideologi. Bare et sosialistisk samfunn vil sikre arbeiderklassen ledelsen over skolen.

På denne bakgrunn mener jeg at progressive må gå i mot den ideologien som »lik rett til utdannings» bevegelsen bygger på, og den prioritering av kampoppgavene den innebærer. Men *kravet* om lik rett til utdanning er ikke et reaksjonært, men et borgerlig-demokratisk krav. Og når det stilles som parole i forbindelse med kamper og aksjoner for elevenes økonomiske kår, mener jeg det er riktig å støtte parolen.

H.

Jeg vil gjerne knytte noen korte kommentarer til den pågående vise/musikk-diskusjonen i Røde Garde.

I det første diskusjonsinnlegget blir det trukket en skillelinje mellom Kalvik, Paus, Sunde og Nilsen, Klevstrand, Corell og Lystrup. Dette mener jeg er riktig, skjønt det kunne være interessant å dele opp den siste gruppa ennå litt mer. Mer til det en annen gang. Det jeg gjerne ville ha sagt er at »Vår Musikk» gjorde en bommert da de gikk inn på diskusjonen med Paus og hans funksjon (jfr. siste Vår Musikk: »Nå vil jeg ikke leke

med deg mer»). Ole Paus er en borgerlig visesanger og udelt reaksjonær og det *må sies*, uansett hvor populær og »kunstnerisk dyktig» han muligens er. Under enn opp-treden i Tromsø nylig presterte han å si at mye av nazistenes politikk var forståelig!

Når det gjelder kjærlighetsvisene, så er det klart at vi trenger dem. Men vi trenger ikke borgerlige kjærlighetsviser om »progressive» mennesker slik jeg mener Corells »Til Helen» er. Vi trenger kjærlighetsviser som er til å fatte mot av, og kjærlighetsviser til mange,

ikke bare til en. Kjærligheten skal styrke oss i kampen, ikke gjøre oss metafysiske og innadvendte. (Se Rudolf Nilsens dikt »Rivalen» og »Ved Porten»).

I dag må visesangere som vil tjene folkets og arbeiderklassens interesser studere virkeligheten, og de må selv delta i kampen. De må skrive om de aktuelle klassekampsakene, om krigsfaren og om folkets begeistring for sosialismen. Og sist, men ikke minst om folket sin styrke og evne til å oppnå og kjempe for selv de fjerneste og vanskeligste mål.

M.Tromsø

Francos er død, men frankismen fortsetter

»Francos er død, men frankismen fortsetter», sa Julio Martin, medlem av FRAPs permanente komite da han var på besøk i Oslo i begynnelsen av desember i anledning av at en støttekomite for FRAP ble oppretta i Norge. Foreløpig er det valgt et interimstyre som skal fungere til støttekomiteen kan opprettes på landsbasis.

Julio Martin kunne fortelle at FRAP nå hadde gått inn i fasen med væpna kamp. Etter at Franco satte inn sin offensiv mot revolusjonære etter den vellykka generalstreiken for ett år siden, var terroren så hard på gater og arbeidsplasser at arbeidsfolk krevde at denne terroren måtte stoppes. Francos vold måtte møtes med revolusjonær vold.

Hundrevis av revolusjonære ble fengsla, og en rekke regelrette mord ble utført av Francos bander, enten det var på åpen gate eller etter farse-liknende rettssaker. Revisjonistene anklaget FRAP for å provosere til vold og sa at det var FRAP sjøl som var skyld i den harde undertrykkinga. De håpet på reformer under Juan Carlos.

Fra Juan Carlos ble kronet like etter Francos død og opp til i dag har FRAP gjort et midlertidig opphold i de væpna aksjonene. Og hva skjer? Juan Carlos som lovet amnesti for politiske fanger og demokratiske reformer, han løslater omtrent 100 fanger som blir arrestert igjen like etterpå, og arresterer i tillegg 400 nye! De demokratiske reformene som Juan Carlos lovte og revisjonistene håpet på, har ingen ennå sett noe til. Juan Carlos' korte regjeringstid har vist at han er av akkurat samme alen som

sin forgjenger Franco — en fascist av Hitler-typen. Han trenger ingen væpna aksjoner som påskudd for å fortsette sin terror — tvert i mot — det er bare det spanske folkets væpna aksjoner som kan stoppe og hindre terroren.

Kampen det spanske folket fører går inn i en gunstig, men allikevel hard og vanskelig fase. Gunstig fordi Franco er død, fascistene er splittet og Spania er rammet av økonomisk krise. Vanskelig fordi det er tid for å rette avgjørende slag mot fascistene. Kampen trenger vår støtte i dag mer enn noensinne. Økonomisk og politisk gjennom at folk slutter opp om arbeidet i FRAP-komiteen. Men ikke minst viktig: Boikott av Spania som turistland. Vi trykker her en appell fra den nasjonale ledelsen i Spanias Kommunistiske Ungdom (m-l) til norsk ungdom om turistboikott av Spania. Tida nærmer seg da folk begynner å planlegge ferie, russeturer osv. Vi oppfordrer folk til å følge våre spanske kameraters appell: Spre boikottparolen til hele det norske folket, gjør vedtak på allmannamøter i fagforeninger og i gymnas-samfunn om støtte til det spanske folkets kamp og om boikott av Spania som turistland!

Opprop fra den nasjonale

BOIKOTT T

Den ville opptrappinga av den frankistiske undertrykkinga de siste månedene — etter de revolusjonære aksjonene som væpna FRAP-grupper har gjennomført — har beveget den internasjonale offentlige opinionen.

Etter det skjendige mordet på 3 aktivister i PCE(m-l) og FRAP og to aktivister i ETA — etter å ha utsatt dem for grusom tortur uten å ha noen mulighet til å forsvare seg mot det de ble beskyldt for — har breie lag av massene i andre land igjen blitt minnet om at Franco og hele hans styre er de trofaste arvingene til Hitlers fascisme.

Men det er nødvendig å huske at undertrykkinga, torturen, farse-dommene og dødsstraffene ikke er noe nytt i Spania.

Sammen med de oligarkiske¹ familiene som han representerer, reiste Franco seg mot den republikanske regjeringa i 1936; og med støtte fra Hitler og Mussolini påtvang de vårt folk et terrorregime, undertrykking og ulykke. Et diktatorisk og blodig regime som ikke på noen måte har forandra seg det minste i de 40 åra det har

eksistert. Et regime bygd på mord på en million av folkets kvinner og menn, eksil for 200 000 republikanere og kommunister — og systematisk og daglig tortur og den mest umenneskelige undertrykking. Et regime som i dag holder seg oppe med uforbeholden støtte fra USA-imperialismen som de har solgt fedrelandet vårt til. Et fascistisk regime helt inn til margen. Dets økonomiske støttepillarer er: Utenlandske investeringer (spesielt fra USA), utenlandsk valuta som blir sendt hjem av ca. 3 millioner spanske fremmedarbeidere som må dra utenlands for å livberge seg, og turismen.

Turismen er kvalitativt den viktigste økonomiske ressursen som opprettholder yankee-frankist-diktaturet. Leda av PCE(m-l), JCE(m-l) og FRAP motsetter ungdommen og hele folket seg dette diktaturet beslutsomt og dristig for å kvitte seg med det en gang for alle. Dette diktaturet har fått den norske ungdommen og ungdommen i hele verden til å skjelve av hat og fylle gatene i byene og på landsbygda for å rope sammen med den revolusjonære

Juan Carlos.
Karikatur fra «Accion», organ for FRAP

edelsn i JCE(m-l) til den norske ungdommen:

TURISMEN TIL SPANIA!

Frivillige ungdommer i den spanske borgerkrigen

ungdommen i Spania: DØD OVER FRANKIST-DIKTATURET!

Turismen i Spania tjener utelukkende storkapitalistene, finansherrene, jordeierne, og USA-imperialismen og andre utenlandske investorens turistselskaper. For folket betyr turismen: Øyeblikkelig prisstigning, oppbygging av en kunstig økonomi som bare er innretta på profitt og som fører til arbeidsløshet for store deler av arbeiderne, steinhard utbytting av tusenvis av ungdommer som jobber i sesongene uten kontrakter eller garantier, som tvinges til å nedverdige seg ved å tjene folk som har privilegier oligarkiet aldri vil gi dem.

Turismen betyr ødelegging av hele folkets naturarv for å bygge hoteller og motorveier som bare turistene og de spanske millionærene nyter godt av. Det betyr også salget

av en del av vår geografi (t.o.m. hele øyer som Lobos, Kanariøyene).

Dere anti-fascistiske norske ungdommer har vist broderlig

vennskap med vårt folk i de aksjonene dere nylig har gjennomført. Dette er den virkelige veien for vennskap mellom folkene! Dette er det

FRAP leder an i kampen mot fascismen

vennskapet vårt folk trenger når det forbereder seg til den væpna kampen! Et vennskap bygd på enhet om de revolusjonære idealene, som ikke trenger fysisk kontakt for å vokse og utvikle seg, men som krysser grenser sjøl om de er bevokta med geværer.

Å dra til Spania nå betyr å støtte politikken til frankistenes terrorregjering. Det vil avgjort medføre fiendtlighet fra en ungdom og et folk i kamp, som reiser seg litt etter litt, bestemt og urokkelig for å svare på fascismens terroristiske vold med folkets rettferdige vold. I denne kampen som tar utgangspunkt i at folket sikkert vil seire, vil våre fiender og alle som støtter dem falle.

Oppropet som Røde Garde bringer ut for å boikotte turismen i Spania viser en stor internasjonalistisk ånd. Denne rettferdige parolen som PCE(m-l), JCE(m-l) og FRAP har stått på i flere år, må den norske ungdommen utbre til alle deler av folket.

Sånn smir vi et virkelig borderlig vennskap mellom den norske og spanske ungdommen. Et vennskap utgått av den solidariske støtten til vårt folks revolusjonære kamp mot det frankistiske diktaturet og dets herrer — de amerikanske imperialistene — også det norske folkets uforsonlige fiender. Et vennskap som vil styrke sine bånd i ei framtid som ikke er langt borte — når vårt folk med våpen i hånd har gjenerobret makta og FRIHETENS faner vaier i fjella og dalene i vårt fedreland!

NOTER

(1): Oligarki — fåmannsvelde
 PCE(m-l) — Spanias Kommunistiske Parti (m-l)
 JCE(m-l) — Spanias Kommunistiske Ungdom (m-l)
 FRAP — Den revolusjonære anti-fascistiske og patriotiske fronten.

Det er ingen tvil: Unge Høyre har satt seg som mål å drive NGS tilbake til 60-åra igjen. På denne tida var NGS et pampe-reir av folk som fløy i departementskorridorer og lunsjet med statsbyråkrater, men som ikke gjorde ett slag for elevenes interesser. NGS ble dratt opp av hengemyra av elevenes økte kampvilje i begynnelsen av 70-åra, og har ei tid fungert som et mer eller mindre brukbart redskap for elevenes kamp. Dette vil UH ha slutt på. Deres stadig åpnere angrep på kamplinja i NGS, deres sabotasje av de kampene som er reist, og deres grove overgrep og lovbrudd i NGS for å ta over organisasjonen taler sitt tydelige språk: NGS skal uskadeliggjøres.

UNGE HØYRE VIL DRIVE

NGS TILBAKE TIL 60

»Ikke kamp, men markering», var overskrifta på Elev-70's artikkel om statsbudsjettet, og det er en rett karakteristikk av NGS-ledelsens handsaming av denne saka. Og hva er resultatet? Ikke fem sure øre til de tusener av elever som virkelig trenger høyere stipend, men som UH-folka har råd til ikke å bry seg om. De er mot kamplinja fordi denne er den eneste som gir resultater. Noen eksempler:

– I 60-åra var NGS en pampeorganisasjon som ikke gjorde et slag, ingen resultater ble oppnådd.

– På våren 1971 reiste tusenvis av elever seg til hard kamp, demonstrasjoner og boikott mot normerte prøver. Resultat: Prøvene ble trukket tilbake, kamplinja ga seier.

– Elevene på reformgymnasene reiste seg mot innføringa av 30-timersuka, omfattende streiker. Resultat: 30-timersuka trukket tilbake.

– Kampen mot 30-timersuka vokste på de andre gymnasene også. Streiker og demonstrasjoner førte til at skrivet om at alle skoler skulle ha 30-timersuka ble trukket, det ble valgfritt og opp til hver enkelt skole å velge den nye ordninga eller ikke.

– Departementet foreslo først 105 rammetimer. Elevene reiste kamp for flere rammetimer. Resultat: Det ble hevet til 112.

– Vi kunne føyd til en rekke lokale eksempler på kamp for

demokratiske rettigheter, skolekrav osv.

– Statsbudsjettet i år: UH får gjennom sin linje i NGS. Resultat: Absolutt ikke fem øre.

Unge Høyre prøver å vri det til at de som er for kamplinja bare er ute etter å lage bråk, og påstår at en oppnår like mye med »markeringer». Disse eksemplene viser at dette er bløff: Kamplinje eller forhandlingslinje er ikke noe abstrakt som en liksom kan »velge» mellom, det er spørsmål om elevenes krav skal vinne fram eller ikke. Eksemplene viser at når elevene har reist seg til kamp, er det mulig å oppnå forbedringer, mens UHs og AUFs pratelinje ikke gir noe resultat. Har du råd til at UH skal sitte på toppen med sin pratelinje? Neivel, da må vi gå sammen om å stemme på skikkelige kandidater til landsmøtet slik at NGS igjen

Kampene for høyere rammetimetall førte til heving av statens forslag

kan bli et dugelig redskap for elevenes krav, en kamporganisasjon.

»IKKE-SKOLEPOLITISKE SAKER»

De reaksjonære ser gjerne at elevene går ut og informerer og ber om støtte for sine krav. Men så snart det er snakk om at elevene skal støtte f.eks. arbeidere i kamp, så kommer UH straks fram

med stemplet sitt: »Ikke-skolepolitisk sak». Bannlyst. Må ikke tas opp i NGS. Angår ikke skoleelevene.

Slik har vi sett de gjorde med abortsaka. Angår ikke abortsaka gymnasiastjentene? Slik gjorde de med Trædalsaka. Angår det ikke gymnasiaster at forsvaret trener seg i å angripe det folket det skulle forsvare? Slik gjør de med

Kampene mot 30-timersuka ga resultater

YRE E -ÅRA

statsbudsjettet når en kommer inn på diskusjon om hvor pengene skal tas fra. Angår det ikke skoleelevene at Reksten får millioner over budsjettet mens vi blir avspist med noen få kroner? Sjølsagt gjør det det! Sjølsagt er alt dette saker som angår elevene og som NGS derfor bør uttale seg om.

UH-stemplet om «ikke skolepolitisk sak» er bare et skalkesjul for å ribbe NGS for all kampkraft, og ikke minst et middel til å hindre det Unge Høyre er pissredde for: Nemlig at det smis en enhet mellom elever og arbeidere, mellom elever og verdens kjempende folk, gjennom felles kamp og gjensidig støtte.

Derfor prøver de å snevre inn NGS til bare å ta opp reint skolepolitiske spørsmål, og det vil si at en rekke saker av svær betydning for elevene vil ligge utafor NGS' arbeidsfelt. Dette er en politikk som ikke tjener elevene, men bare staten og reaksjonen.

SKAL NGS FÅ SOVNE INN?

Det er ingen tvil om UHs hensikter, og det er klart at om de lykkes i sine planer, vil det bety et alvorlig hinder for elevenes kamp, og for solidariteten med arbeidere og undertrykte folk. Derfor må alle som er mot denne utviklinga smi en enhet på skolene og gå sammen om å velge delegater til landsmøtet som vil gjøre NGS til et effektivt redskap for elevene.

GJØR NGS TIL EN DEMOKRATISK KAMP-ORGANISASJON!

Unge Høyre- kupp i landsstyret

På siste landsstyremøte i NGS like før jul viste Unge Høyre sitt sanne ansikt: Etter på ulovlig vis å ha fratatt to delegater stemmeretten sikra de seg sjøl reint flertall. Og resultatene ble deretter: Abortsaka ble avfeid som «ikke skolepolitisk sak» etter at en ny jentekonferanse med over 80 deltakere igjen hadde krevd at NGS skulle slåss for sjølbestemt abort, UH sikra seg valgkomiteen til landsmøtet aleine, og roste seg sjøl for sabotasjen av Statsbudsjettkampen.

UH – KUPP I LANDSSTYRET

Delegaten fra Troms ble nektet stemmerett av UH-flertallet. Begrunnelse: NGS' lover sier årsmøtet i distriktet skal innkalles 4 uker på forhånd, årsmøtet i Troms var innkalt med 20 dagers frist. Men lovene i Troms GU sier 3 ukers frist, og de kan sjølsagt bare forandres av årsmøte i Troms sjøl. UH-flertallet på landsstyret nektet å godkjenne delegaten fordi det mangla 1 – en – dag på innkallinga.

I Hordaland hadde GU-formannen trukket seg. Representantskapet ble sammenkalt for å velge ny, men kom ikke til enighet. Styret ble enige om å sende en delegat som skulle representere hele styret, men ble nektet dette av et ulovlig representantskapsmøte, bare 1 av 12 skoler utafor Bergen kunne møte. UH-flertallet i landsstyret nektet styret å velge hvem som skulle representere det, og delegaten fikk ikke stemmerett.

En enstemmig kontrollkomite i NGS slo fast at det var lovbrudd å nekte delegaten fra Hordaland stemmerett, men de reaksjonære sto på sitt. Lovene kunne gjerne settes til side for dem bare de sikra seg flertall.

NGS UTEN VALGKOMITE

Så til sakene der UH skulle bruke sitt flertall til å diktere landsstyret. De presterte å sette sammen en valgkomite der UH hadde bukta og begge endene, og der de ville ha et gissel til å sitte i mindretall som liksom skulle gi «bredden». Alle som ble foreslått nektet å være med på denne grove provokasjonen,

så resultatet er at valgkomiteen nå består utelukkende av UH-folk. Vi kan dermed slå fast: Det finnes ingen valgkomite til landsmøtet: Nå skal UH-representantene sitte i Høyres Hus i Oslo og bla gjennom medlemsarkivene for å finne kandidater, for så å prøve å tre sin «innstilling» ned over landsmøtet. Det er klart at landsmøtet aldri må ta hensyn til hva en slik «valgkomite måtte komme med av forslag.

ABORTSAKA

Like før landsstyremøtet var nesten 90 jenter fra hele landet samla til jente-

Terje Osmundsen

konferanse. Konferansen gjentok kravet fra konferansen i fjor: NGS må vedta og støtte kravet om rett til sjølbestemt abort. Kravet hadde overveldende støtte blant grunnplansaktivistene på konferansen. Men hva gjør UH-flertallet? Jo, de gir blanke i hele konferansen, vedtar å avblåse diskusjonen om abort og bannlyser saka fordi de erklærer den som en ikke skolepolitisk sak! Slik jobber folk som gir blanke i hva grunnplanet og aktivistene mener, og bare er ute

for å mele si egen kake. **»STATSBUDSJETTET IKKE SÅ ILLE»**

UH-flertallet skamroste seg sjøl for den måten de hadde håndtert statsbudsjettsaka på. Først kjørte de ut at statsbudsjettet ikke var så ille, så saboterte de hele det organisatoriske arbeidet slik at bare statsbudsjettsaka på. Først kjørte de ut at statsbudsjettet ikke var så budsjettet når absolutt ingen resultater er oppnådd, så erklærer de seg fornøyd! Det er mulig at UH-folka i landsstyret har så god råd at det ikke betyr noe for dem om elevene går blakke og får minimale stipend, men det må i alle fall for et flertall av elevene bety: Slike folk kan ikke under noen omstendighet sitte i ledelsen for en organisasjon som skal kjempe for elevenes kår!

Vi siterer til slutt utdrag av et forslag til vedtak som oppnådde alle stemmene utenom UHs om statsbudsjettsaka: «Statsbudsjettet innebar klare forverringer for gymnasiastene. Kamp mot budsjettet var derfor nødvendig, og det var NFS' oppgave å stille seg i spissen for denne kampen. Men flertallet i SU med Terje Osmundsen i spissen har i stedet gått aktivt imot kampen mot budsjettet. De har fordreid fakta i budsjettet, gått mot streik og mot et forslag om aksjonsgrunnlag og gjort et elendig organisatorisk arbeid med aksjonen. Alt dette kan ikke karakteriseres som noe annet enn sabotasje av kampen mot statsbudsjettet. Landsstyret vil på det kraftigste kritisere flertallet i SU med Osmundsen i spissen for aktivt å ha motarbeida flertallet av elevenes interesser.»

Dette forslaget ble lagt fram av et medlem av Rød Ungdom, men ble også støtta av Sosialistisk Ungdom.

Fra YLIs landsmøte i 1975

YLI:

forsvar kamplinja mot reaksjo- nære angrep!

«NGS MÅ BLI EN KAMP- ORGANISA- SJON»!

Vi har tatt en prat med Lars Johnstad som går i 2. gym. på Asker gymnas, for å høre hans syn på NGS. Lars er gymnasiast-aktivist, medlem av basisgruppa og partipolitisk uavhengig.

— Hva synes du om NGS idag?

Sånn som det er idag har vi vanlige elever ingen kontakt med ledelsen. Jeg har inntrykk av at NGS ligger langt over hodet på oss elever. Det virker mer som en krangleklubb enn som en organi-

sasjon som skal lede interessekampen. NGS er idag en topplansorganisasjon der alle vedtak og all politikk blir utforma på toppen. I Elev-70 er det nesten bare artikler fra toppen. Aktivistene og »grunnplanet» spiller ingen rolle.

— »Statsbudsjettet kunne vært verre. Det representerer ikke noen direkte angrep på elevenes interesser, og det var hovedgrunnen til at jeg gikk imot å oppfordre til streik...» sa lederen i NGS til

Fra kampen mot den nye gymnaslova

Arbeiderbladet 18/11. Os- mundsens linje fikk flertall i sentralutvalget. Kommentar.

Ja, det forteller jo en god del om den ledelsen vi har i NGS. Vi på Asker hadde hel-

YLI avholder landsmøte i månedsskiftet februar/mars. Hovedsakene på landsmøtet er: 1: Hva slags organisasjon skal YLI være? 2: Schönbergkomiteen og 3: YLIs økonomi.

Landsmøtet i år vil bli et av de viktigste i YLIs historie. Gjennom høstens kamper spesielt i forbindelse med Laksevågsaka har det kommet klart fram at det finnes folk i og utafør YLI som er ute etter å ødelegge organisasjonen som en kamporganisasjon for yrkesskoleelevenes og lærlingenes interesser.

I høst så vi at reaksjonære prøvde, godt hjulpet av rektorer og av staten, å splitte YLI og danne en ny konkurrerende organisasjon, en rein samarbeidsorganisasjon. Dette forsøket er foreløpig slått tilbake, men det betyr ikke at de har gitt opp: Fra elevrådet ved Fana yrkesskole er det kommet forslag om mistillit til sentralstyret i YLI.

AUF og Unge Høyre har kjørt i spann for å prøve å lamme YLI: På noen skoler ved å prøve å få de til å melde seg ut, og i hele høst ved å spre en mengde løgner om YLI for å svarte organisasjonen og ledelsen.

Dette er sjølsagt ikke noe annet enn et forsøk på å få YLI til å gå fra den linja som har vært ført: YLI har tatt opp

kampen for elevenes interesser, avvist samarbeidslinja og har sloss for å samle flest mulig elever til aksjon for sine krav. Kampene de siste åra har klart vist at dette er den eneste linja som gir resultater. Derfor er angrepet på YLIs linje et angrep på yrkesskoleelevenes interesser.

MELD SKOLER INN I YLI

På nesten alle skolene som meldte seg ut av YLI i høst, viste avstemningene at svært mange elever støtta YLI sjøl om det ble flertall for utmeldelse. Det betyr at det finnes et godt grunnlag for å melde skoler inn igjen før landsmøtet.

FRAM FOR DEMOKRATISKE VALG!

Det er viktig i forbindelse med valgene i år at det reises en brei diskusjonsbevegelse på skolene om YLIs linje, og at YLI-gruppene bygges ut. Valga bør foregå mest mulig demokratisk, helst på allmannamøte med skikkelig diskusjon der dette er mulig.

Demokratiske diskusjoner, avsløring av de reaksjonæres linje og samarbeid mellom alle som forsvarer YLIs linje, skal sikre YLI fortsatt som et dugelig redskap i yrkesskoleelevenes og lærlingenes kamp for sine interesser!

Når tapte De sist en diskusjon med en marxist-leninist? La det ikke skje i 1976! Lær argumentene til en av verdens fremste analytikere og kritikere av marxist-leninismen, dr. Fred Schwarz.

Dr. Schwarz' studiebok

«KOMMUNISME, TEORI – PRAKSIS»

får De for bare kr. 12.00 (inkl. porto) fra Norsk Forbund for Fred og Frihet, Postboks 149, Tåsen, Oslo 8. Postgirokonto nr. 2 10 84 13.

Denne annonsen fant vi i Morgenbladet på nyttårsaften!

dagsstreik mot statsbudsjettet. Jeg synes det var en viktig aksjon. Budsjettet betyr jo

klare forverring for borteboere og økonomisk vanskeligstilte. Når NGS-ledelsen så går imot streik, går de jo imot kamp mot forverringene. Når vi skulle få igjennom streik og et skikkelig aksjonsgrunnlag på Asker måtte vi kjempe mot NGS – vår egen organisasjon! Det skulle jo være omvendt – at NGS gikk i spissen for å mobilisere gymnasiastene til kamp.

– I NGS' debatt-opplegg står det: »Budsjettet innebærer riktignok at ingen av våre krav ble innfridd, men det er likevel en relativ stor nominell økning av stipendene.» Kommentar?

Det er jo rett og slett å tilslore hva budsjettet innebærer. Han som skriver at det er »stor nominell øking» vet jo utmerket godt at det er uinteressant så lenge det er en reell nedgang. Hvorfor ikke skrive det? Det er klart at en slik tilslore av fakta svekket kampviljen blant elevene. Det samme ser vi igjen i aksjonsløpeseddelen fra NGS. Den er så uklår på hva budsjettet innebærer konkret, at ingen kan skjønne at det er forver-

ringer. Når NGS-ledelsen tilslore realitetene i budsjettet og går mot streik, er det klart at de står på en elevfiendtlig linje. Det er kanskje hardt å si det, men sånn er det!

– Hva slags organisasjon bør NGS bli?

NGS må jo være en organisasjon som leder gymnasiastenes kamp. Så er det en forutsetning at NGS ser staten som en motstander. Å

samarbeide med staten får vi ikke mange resultater av. NGS må bli en aktivistorganisasjon med et sterkt grunnplan. Derfor må basisgruppene prioriteres opp. Og så er det viktig at NGS ikke isolerer gymnasiastenes kamp, men bygger opp enhet med andre grupper de har felles interesser med. NGS må bli en demokratisk kamporganisasjon!

kva er ZANU

ZANU er i dag den frigjeringsrørsla som går i spissen for å kaste imperjalistar og kolonistar ut av landet og for å knuse det rasistiske mindretalsregime. For å nå dette målet går dei folkekrigen sin veg – den væpna kampen sin veg. Dei har ein eigen frigjøringshær, ZANLA.

Det finnest også andre frigjeringsrørslar i Zimbabwe, men desse går meir eller mindre inn for gradvis overgang til fleirtalsstyre gjennom forhandlingar med Smith.

ZANU sin kamp har hatt stor framgang. ZANU har sin basis i folket, og vert også skjult av folket. I dag kontrollerer dei eit område i nord-aust, på grensa til Mosambique, som er på ca. 50 000

kvadratkilometer og har eit folketal på ca. 2 mill. Det er ikkje eit slumpetreff at det er akkurat dette område ZANU kontrollerer. Frelimo sin siger i Mosambique har hatt stor betydning for folket i Zimbabwe. M.a. har ZANLA treningsleiar i Mosambique og over 17 000 soldatar har frivilleg delteke i desse leirane. Også i Zambia har det vore ein del slike leirar.

Men det er likevel ikkje berre i dette området at ZANU og ZANLA opererer, dei har celler rundt omkring elles i landet også.

ZANU sitt mål er å fjerne dei kvite undertrykkarane, og bygge eit fritt, demokratisk, uavhengig og sosialistisk Zimbabwe.

Smith har gong på gong sagt – – aldri fleirtalsstyre så lenge eg lever. Men no har Smith begynt å snakke om forhandlingar med dei svarte. I alle år har Smith stått for beinhard rasisme, det står han for framleis, men han er tvinga til å endre taktikk for å halde på makta si.

Smith kjenner makta si truga. Han har sett korleis

vil det bety at Sør-Afrika mister ein stor del av dei sikre grensene, det vil bety isolasjon for Sør-Afrika.

Smith har oppnådd ein del i sin splittringspolitik. Nkomo, leiaren for ANC (ein såkalla paraplyorganisasjon for frigjeringsrørslene i Zimbabwe), har gått inn på linja med forhandlingar med Smith, og han er sjølv lova ein viktig

ZANU leier frigjeringskampen

andre folk har kasta imperjalistar, kolonialistar og rasistar på dør, og han veit at mot eit einskapleg og væpna folk er han makteslaus. Så det Smith freistar i dag er å splitte folket og frigjeringsrørslene, avvæpne folket og hindre støtte frå andre land.

Naboen i sør, Vorster, presar også Smith i å handle slik. Dersom Zimbabwe vert frigjort

posisjon i regjeringa dersom forhandlingane fører fram. Smith sitt tilbod er at dei svarte skal få 20 istaden for som no 15 plassar i regjeringa!

Også president Kaunda i Zambia har gått inn på Smith sine premisser, hans svik overfor folket i Zimbabwe viser seg mellom anna i at han har arrestert mange av Zanu sine leiarar og soldatar som har

Rød Ungdom støtter forslaget om at årets Operasjon Dagsverk (OD) skal gå til frigjøringsbevegelsen ZANU i Zimbabwe (Rhodesia). Om ZANU blir årets prosjekt, skal pengene gå til skolebøker til barn og ungdom i ZANUs baseområder.

ZANU er en frigjøringsbevegelse som i flere år har ført en framgangsrisk væpna kamp mot det rasistiske Smith-regimet, og ZANU trenger all vår støtte og solidaritet for å fortsette denne framgangen og vinne endelig seier.

Det har alltid vært Rød Ungdoms linje å slåss for at OD skal støtte kjempende frigjøringsbevegelser. Vi har tidligere støtta frigjøringsbevegelser i Afrika, og sloss for at OD skulle gå til FNL, frigjøringsbevegelser i Afrika, og sloss for at OD skulle gi til FNL. Ei stund var det også NGS' linje at OD skulle støtte frigjøringskampen folkene fører mot imperialismen. Da som nå kjemper de reaksjonære innbitt imot ethvert prosjekt som kan true imperialismen. Da UH hadde bukta og begge endene i NGS gikk OD bl.a. til prosjekter som var en direkte støtte til regimet i Peru. De har fortsatt denne linja ved å kjempe mot at OD skulle gå til FNL, og i stedet gått inn for prosjekter som Bangladesh, og nå sist vec å stå bak Botswanaprojektet i fjor. I stedet for at OD skal gå til frigjøringsbevegelser, prøver UH å gjøre OD til en støtte for imperialismen ved å la den tjene reaksjonære regimer.

To ganger støtta NGS kjempende frigjøringsbevegelser i Afrika. Da forsøkte de reaksjonære seg med forslag om alt fra at OD skulle gå til småfugler i Spania til at OD skulle avlaste trygdebudsjettet i Norge. Nå er linja deres at pengene skal gå til prosjekter i den 3. verden for at det liksom skal se litt mer akseptabelt ut. Men de kjemper innbitt mot at OD-pengene skal bli en virkelig støtte til kampen mot imperialismen, tvertimot støtter de reaksjonære regimer som f.eks. i Bangladesh.

Rød Ungdom mener at OD igjen må bli en hjelp og støtte til folkene i den 3. verden som fører kampen mot imperialismen, rasisme og undertrykking, Operasjon Dagsverk må gå til kjempende frigjøringsbevegelser. ZANU er en slik frigjøringsbevegelse og vi oppfordrer alle progressive og anti-imperialister til å stå sammen om dette forslaget og kjempe mot de reaksjonæres forsøk på å la OD tjene imperialismen!

OPERASJON TIL ZANU

Fra frigjøringshæren ZANLAs trening

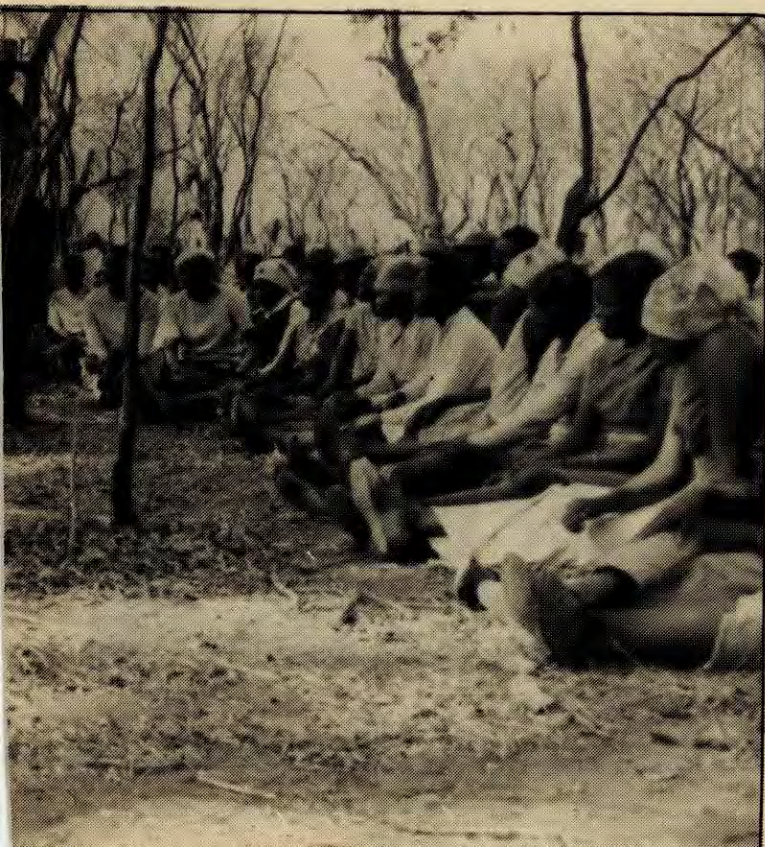
Frigrøingsoldatane får i tillegg til den militære treninga også skolegang.

kyome til Zambia for å slutte seg til ZANLA sine treningsleirar der. Motseiingane mellom Smith og folket i Zimbabwe er uforsonlege, derfor meiner ZANU at det er heilt uakseptabelt å legge om til ein fredeleg politikk overfor Smith no når hans regime er omgitt av vanskar på alle hald. Avspenninga og dialogen som Smith snakkar om, er eit

falsk tilbod til folket i Zimbabwe. Det kan aldri bli ei avspenning som vil vare mellom slave og herre, fordi det vedkjenner undertrykking av arbeidarar og bønder. ZANU kjempar for å få Nkomo og dei frigrøingsrørslene som har stilt seg under hans leiing til å innsjå dette faktum, og til å avsløre Smith falske spel for sjøl å behalde makta si.

DAGSVERK I ÅR!

FAKTA OM RASISMEN

Etter at Cecil Rhodes hadde vitja eit møte av arbeidslause i London East End uttalte han følgande: »Skal ein unngå borgarkrig må ein verte imperialist» (Lenin: »Imperialismen»)

Kolonistane ga Zimbabwe namnet Rhodesia etter denne mannen. Sidan Cecil Rhodes tid har folket heilt fram til i dag kjempa mot kolonialisme, imperialismen og rasisme.

28. april 1966 stod eit hardt slag mellom ZANLA og Smith sine styrkar, dette var opptaket til den væpna kampen i Zimbabwe. For første gong sidan frigrøingskrigane i 1896–97 følte makta si verkeleg truga. 28. april vert no feira av folket i Zimbabwe som Chimurenga dagen – den væpna revolusjonen sin dag. Sidan slutten av 1800 har Zimbabwe vore eit engelsk koloniområde, heilt til 1965 då Smith reiv landet laus frå England for å kunne halde fram med sitt rasistregime. Smith meinte at han handla etter folket sin vilje. Han hadde gjennomført ei folkeavrøysting som ga han støtte for sitt syn (berre kvite hadde stemmerett), men England godkjente ikkje dette, og kjente regjeringa illegal.

I dag bur det 5,8 mill. afrikanarar i landet, og ca. 270 000 kvite, men i regjeringa sit det 50 kvite som er valgt og 15 svarte som er utpekt av Smith & Co. Stem-

merett har den som har ei viss formue og inntekt (i praksis betyr dette at nesten berre kvite har stemmerett) og det er indirekte valg. Eit av Smith sine sentrale prinsipp er at landet skal styrast av »siviliserte». For å halde systemet sitt oppe trengs naturlegvis eit valdsapparat. I tillegg til sine eigne soldatar har Smith 200 000 sør-afrikanske soldatar og han har verva kvite leigesoldatar, m.a. amerikanske vietnam-veteranar.

Nokre eksempel på korleis systemet fungerer:

- landet er oppdelt i områder for kvite og områder for svarte
- »strategiske landsbyar», det rette namnet er konsentrasjonsleirar, held 240 000 afrikanske fangar
- det har rådd unntakstilstand i over 16 år
- geriljasoldatar som vert tekne til fange vert hengde utanvidare.
- for ein afrikansk skolelev betaler staten 9 £, for ein kvit 103 £
- arbeidstid i gruvane er ca. 70 timar veka, lønna ca. 200 kr. For ein kvit arbeidar kan lønna vere frå 10 til 20 gongar høgre.
- afrikanske arbeidarar som må arbeide i områder der det bur berre kvite, må bu i brakker utanfor arbeidsstaden. På desse områda er det forbudt å ha med familie sine eller få vitjing av dei.

godta ikkje samordna oppgjjer!

Den fasen i tariffoppgjæret som nå står for døra er fasen med det store forhandlings-skodespelet. I starten av desember gjekk LO sitt representantskap inn for samordna oppgjjer med staten som aktiv deltakar. Røde Garde har snakka med Terje Skog som er heismontør og Trond Nilsen som er postbud for å høyre deira meining om oppgjersforma og kva som må gjerast.

– Foreningane de er med i har begge stilt harde krav til dette tariffoppgjæret. Fortel litt om krava som er stilt.

Trond: Eg er med i Oslo Postbudforening. På møtet me hadde om tariffkrava gjekk me inn for at det skal vere 40 % lønstilllegg utfrå lønnsklasse 14–4, med likt kronetillegg for alle lønnsklassar. Me krevde 100 % kompensasjon for prisstiging og me gjekk mot samordna og kombinert oppgjjer.

Terje: Ja, først får eg sei at alle krava våre vart vedtatt einstemmig i foreninga vår (Heismontørenes forening). Som i foreninga til Trond har me kravt frie forbundsvise oppgjjer, vidare full kompensasjon for prisstiging med regulering for kvart andre poeng på indeksen. Også har me krevd eit generelt lønstilllegg som skal gje reell lønsauke. I praksis vil det seie eit tillegg på minst 25–30 %.

– Kva meiner de om den oppgjersforma som nå er vedteken?

Terje: Åtaka mot arbeidarklassen i samband med tariffoppgjæra har vore av forskjellig karakter etter krigen. Men det som AP/LO nå kjører med samordna og kombinert oppgjjer er det grovaste åtaket som har vore etter krigen. Skånlandutvalget har vorte avvist av forening etter forening, til og med Aspengren har vorte tvinga til å ta formel avstand frå innstillinga. Likevel kjøyrer dei nå Skånlandutvalget si innstilling inn bakvegen under ein annan merkelapp.

Trond: På det møtet me hadde om tariffkrava tok me opp det som står i heftet frå LO om pris- og lønspolitikk. Då var det ein som las opp noko frå Skånlandinnstillinga, det var akkurat det same innhaldet. Dessutan er det verdt å merke seg korleis LO-leinga legg fram dette åtaket. I det heftet

dei har laga til tariffoppgjæret er sakene framstilt så vanskeleg at ein berre vert forvirra av det. Hos oss gjekk ei gruppe saman for å finne ut kva som verkeleg står i heftet. Det var då me oppdaga at det var Skånland i ny frakk. Me sendte og ein skarp kritikk av heftet til LO.

Terje: Når LO-leinga skal marknadsføre dette opplegget seier dei at det er 85 % av dei fagorganiserte som er for sam-

ordna oppgjjer. Dette er ei stor løgn. For det første så har motstanda mot Skånland vore så stor at LO formelt har lagt det på is. Og dei 85 % som det vert snakke om er berre ein del tillitsmenn som har uttalt seg. Det har aldri vore nokon diskusjon om opplegget kring på arbeidsplassane. Det ville vel heller ikkje LO-leinga våge (seg til) å gjere. Og eg har ikkje høyrte om ein einaste klubb som har støtta opplegget, men

Streikestøttarbeid for heismontørenes

Vi må være forberedt på flere streiker i forbindelse med årets tariffoppgjør

eg veit om ei heil rekkje som har gått mot.

— Foreninga di var ute i ei lang streik ved siste tariffoppgjeret, Terje. Oppgjerforma var då forbundsvis. Korleis ser du på skilnaden nå ved eit samordna oppgjer?

Terje: Eit av dei viktigaste resultatå er at streikeretten reelt forsvinn. Ved siste tariffoppgjeret så vart det forhandla om ein avtale for kvart fag. Me forkasta vårt framlegg liksom telefonsentralmontorane og elektrikerane gjorde. Nå skal alle forhandle under eitt og det skal vere felles avstemming. Det vil seie at stemmane frå oss berre vil drukne i den svære gryta. Me vil i realiteten ikkje ha noko å seie. Og om det skulle verte eit Nei-fleirtal samanlagt, noko som ikkje er særleg realistisk, så ville det vere det same som generalstreik. Slikt ville aldri kome på tale. Før ein kom så langt ville regjeringa ha gått inn for tvungen voldgift og tredd forhandlingsresultatet ned over hovuda våre sama kva me meiner.

Trond: Det er viktig at folk i den tida som nå kjem, då Aspengren og Selvig kjem til å brette opp skjorterma for å «kjempe» ikkje lar seg narre av

skodespelet. I utgangspunktet er dei same, det er berre små og uvesentlege ting dei skal «slåss» om. Etterpå så skal dette forhandlingsresultatet marknedsførast og då kjem heile pressa til å kjøre hardt ut for å få folk til å stemme ja. Me må ikkje la oss narre av dette, men stemme mot alle framlegg som ikkje dekkjer det me har streka opp for.

— Nå som det har vorte samordna og kombinert opp-

gjer er det mange som ser det heile som håplaut. Kva skal me gjere nå?

Terje: Parola må vere at me skal forsvare reallønna uansett kva LO-toppen og staten legg opp til. Me må stå beinhardt på dei krava som er bra, slik som dei me har lagt fram. Dette gjer at dei klubbane som har vedteke skikkelege krav får ei viktig rolle. LO-toppen kan berre drive med sitt spel, me må stå på det me har gått inn

for. Det er nemleg mange klubbar som har framme skikkelege krav. Om dei kjemper saman så burde dei kunne oppnå brukbare resultat.

Trond: Ja, eg er samd i det. For dei som ikkje har skikkeleg krav å stå på må dei drive ei aktiv kampanje for å få flest muleg til å forkaste dårlege framlegg. Stem ned alle dårlege avtalar.

Terje: Til slutt vil eg dra fram ein viktig ting. AP/LO-toppen har lagt fram eit generalåtak mot arbeidarklassen over heile fjøla. I den siste tida har det vore ei rekkje suspensjonar og eksklusjonar i fagrørsla. Det grovaste dømet er Sosiale Etater Forening sitt styre i Oslo som vart suspendert av forbundsledelsen for å ha støtta ei rettferdig streik. Dette er eit ledd i kampanja for å knekkje kampkrafta. Me må sjå dette i samheng med tariffoppgjeret. Om AP/LO-leinga klarer å suspendere eller ekskludere dei som er villige til kamp for å forsvare arbeidarklassen sine kår, så vil dei få eit lett spel når tariffoppgjeret skal avsluttas. Derfor må me alle stader kjempe aktivt mot slike suspensjonar

bruk boka «Til kamp mot helsefarlig arbeid»!

«Jeg driver med sveising og brønning, arbeid som er farlig både pga. gasser og brannfare. Før visste jeg lite eller ingenting om f.eks. faren ved å sveise i galvanisert materiale. Det jeg visste var det jeg hadde fått av advarsler fra arbeidskamerater, gjennom bedriften har vi ikke blitt skikkelig informert. Først etter at jeg fikk tak i den boka som har kommet ut på Oktober forlag nylig, 'Kamp mot helsefarlig arbeid' fikk jeg vite hva slags gasser dette egentlig var.»

Det er en lærling på en jern og metallbedrift i Oslo som forteller oss dette fra arbeidsplassen sin. På den plassen han jobber får arbeiderne ved ansettelse bare tre kvarters orientering om vern og rettigheter på arbeidsplassen, ellers er det omtrent ingen informasjon. Sikkerhetsreglene brytes stadig, og ulykker skjer ofte. De fleste arbeiderne er ikke klar over sine rettigheter, farlig arbeid foregår hele tida og ulykker skjer ofte.

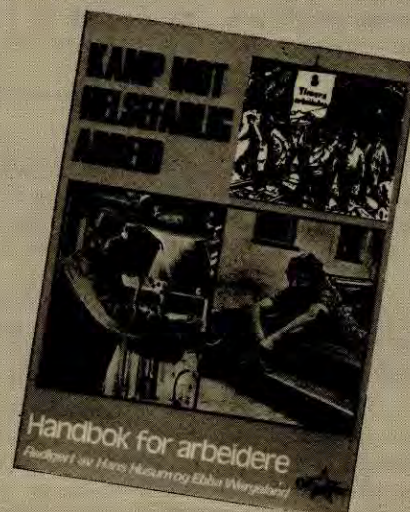
— For ca. 2 måneder siden ble 2 som jobba i en kran nesten gassa ihjel. De var nesten ferdige med kranen, og noen andre hadde blitt satt til

å vaske den. Våte parafinfiller lå igjen på gulvet uten at de 2 hadde fått beskjed, det tok fyr, og utvikla seg giftige gasser. De to måtte krype ut av kranen på toppen, og reddet seg såvidt ut. Dette er ett eksempel på hvor dårlig arbeidsplassen vår er sikra. Dette går igjen på felt etter felt: Mangelfull sikring av stillaser, trangt og rotete i produksjonshallene, utvikling av giftige gasser som vi ikke kjenner til, brannfare. Noen jobber med galvanisert materiale nede i en tank, de jobber med maske, men de andre i tanken er ikke sikra. Vi har aldri fått greie på hva

de elektrodene vi bruker til sveising inneholder og hvordan de reagerer med de metallene vi bruker. Vernearbeidet er svakt, og diskuteres nesten aldri i klubben.

Derfor er den boka Oktober har kommet ut med så viktig. Jeg har kikket litt i de delene som handler om det som fore-

går på slike arbeidsplasser som jeg er på og på den spesielle delen om førstehjelp. På den korte tida jeg har hatt boka har jeg funnet mange nye farer ved jobben som jeg ikke har vist om tidligere og skjønt andre saker bedre. Kapitalen utbytter oss arbeidere på alle måter, ikke minst ved å la oss gå i jobber som bryter ned helsa vår. Denne boka er en konkret hjelp i kampen mot helsefarlig arbeid, og bør finnes i alle garderobeskap, sier lærlingen til slutt.

LÆRLINGER!

ta aktiv del i tariffoppgjeret

Det er svært viktig at lærlingar arbeider med tariffoppgjeret og stiller krav ut frå den situasjonen dei er i. På Fabritius er det ei lærlingegruppe som har diskutert tariffoppgjeret og sendt inn krav til forbundet. Røde Garde har prata med Ole og Rolf som er med i lærlingegruppa på Fabritius.

— Krava me har stilt er mellom anna frie forbundsvise oppgjer utan innblanding frå staten. For lærlingar er dette eit særskilt viktig krav. Ved eit samordna oppgjer vil lærlingane sine krav forsvinne som ein fluelort i den store suppa, seier Ole. Av andre krav som går spesielt på lærlingane vil eg dra fram kravet om same indekstilleget for lærlingar som for fagarbeidarar. Før har me fått 33 % av det fagarbeidarane får. Av det skulle ein tru at lærlingane berre et ein tredjedel av det fagarbeidarane gjer. Slikt er jo reint sprøyt. Vidare har me krevd at lærlingar skal ha 70 % av lønna til svennene i gjennomsnitt i læretida.

— Det er viktig å påpeike at lærlingar og må stå saman med fagarbeidarane, seier Rolf. Det vil seie at dei krava som gjeld for dei i hovudsak og gjeld for oss. Dei krava me har stilt som lærlingar er krav som kjem i tillegg. Viktige krav som gjeld både fagarbeidarar og lærlingar er krava om 100 % kompensasjon for prisstiginga med virkning kvar

gong prisane stig, og eit generelt tillegg på minst 25 %.

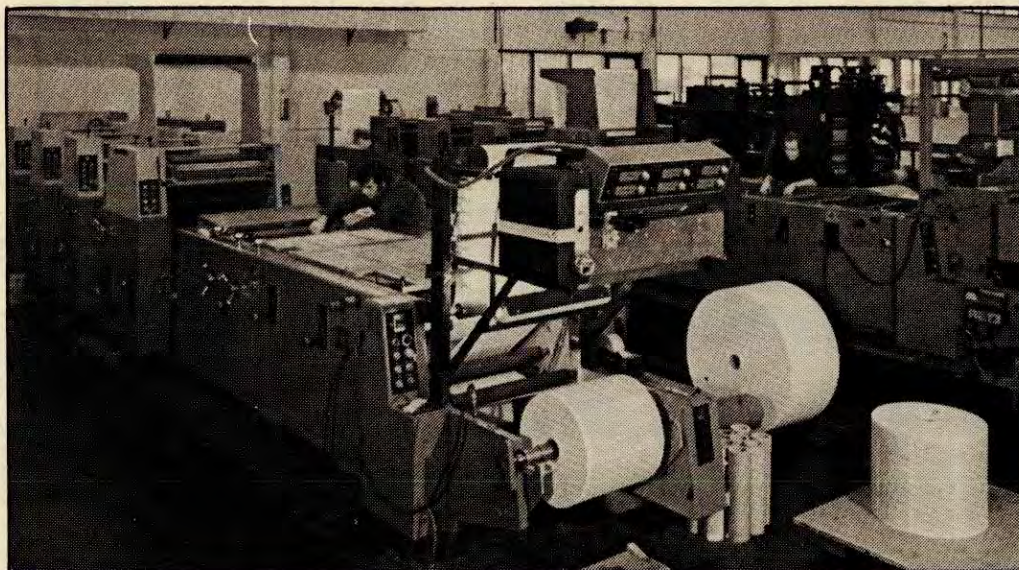
— Korleis er tilhøvet mellom

krav frå lærlingane så har det vorte særskilt godt motteke, klubben har gått heilt inn for krava og sendt dei over til forbundet, seier Rolf.

— Eg vil berre understreke det som vart nemnt tidlegare, om oppgjerforma, seier Ole. Det er viktig at folk på alle

oppgjer. Dessutan må me stå fast på dei krava som er bra og forkaste alt som me ikkje kan vere nøgde med.

— Ja, det er viktig det der, seier Rolf. Men til slutt vil eg påpeike det naudsynte i at lærlingar over heile landet organiserer seg i YLI utan om

Fra Fabritius

lærlingegruppa og klubben? — Det har vore slik at me stort sett har vore vanlege medlemmar i klubben. Nokre spesielle tiltak for lærlingane har det ikkje vore. Men når me sjøl tok til å jobbe med tariffoppgjeret og setje fram

stader markerer motstand mot samordna oppgjer og statsinnblanding ved tariffoppgjeret. Me må gje klar beskjed om kva me meiner og på det viset ta hol på løgna frå LO-toppen om at dei fagorganiserte er for samordna

det å vere organisert i klubben. For skal lærlingar klare å kjempe gjennom krava sine må dei stå saman! Og for lærlingar og yrkesskule-elevar finns det berre ein skikkeleg organisasjon, og det er YLI.

Forts. fra s. 11

de ikke klare. 60 folk skal KU ha klart å få med seg fra SU. Det er lite, men samtidig 60 for mye.

SU-LEDELSEN: FORTSATT SAMARBEID MED KU

Ledelsen i SU legger seg likevel fortsatt på ei linje med intimt samarbeid med KU. Slik lyder en uttalelse fra SUs

landsstyre 22-23/11: »Samarbeidet i Sosialistisk Valgforbunds Ungdom og seinere Sosialistisk Ungdom har vist at det eksisterer brei enighet mellom oss i de fleste politiske saker. Dette er f.eks. nedfelt i SUs programmer. En slik politisk enighet kan ikke brytes opp på et organisatorisk grunnlag. Det er derfor naturlig at SU og KU utvikler et videre samarbeid.» Dette samarbeidet er reaksjonært,

fordi det er et samarbeid med sosialimperialismens fremste forsvarere i Norge. Såvidt oss bekjent skal dette samarbeidet også formaliseres i såkalte »kontaktutvalg».

OPPOSISJON

Men ikke alle medlemmer er like fornøyd med at samarbeidet med KU fortsetter: På årsmøtet i Oslo den 27/11 ble det fattet et vedtak som går mot formalisert samarbeid

med KU, mot disse kontaktutvalgene. Dette er et vedtak som går direkte i mot ledelsen i SU sin linje, og uttrykker at mange medlemmer ikke er enige i et fortsatt nært samarbeid med sosialimperialismens agenter blant ungdommen.

Odd Hansen er tidligere medlem av NKU og NKP, alt som 16-åring var han valgt til fagforeningstillitsmann.

Han kjempa aktivt mot fascismen i 30-åra og idag er han igjen med i den antifascistiske kampen.

Odd Hansen har sendt et brev til Røde Garde:

Ungdom, til kamp mot nazismen!

Vi som var med i kampen mot fascismen før krigen og under krigen, vi vet at nazisme betyr vold og terror, det betyr motstand mot alt som har med demokrati å gjøre, og motstand mot arbeidsfolks interesser.

I dag står nazistene fram igjen, vi må gå til aktiv kamp mot dem. Den antifascistiske kampen har tradisjoner i Norge, vi må bygge videre på disse.

I 30-åras Norge hadde vi svære demonstrasjoner mot fascismen. Universitetsplassen og Birkelunden var mang en gang fulle. Spesielt godt husker jeg en demonstrasjon, det var 1. mai 1937. Jeg var i militæret da og hadde på forhånd fått trusel om 30 dagers kakebu hvis jeg deltok i noen demonstrasjon. Sjøl om jeg i soldatuniform toga inn på Akershus-festning med parolen »Kamp mot krig og fascisme» slapp jeg kakebu, fordi det stort sett var arbeidergutter som var i troppen min og de ville ikke tole at jeg blei straffa for å demonstrere mot fascismen. Dette visste nok kapteinen, så hans trusel var en tom trusel.

I 30-åra som i dag var det

folk som ikke tok nazistene alvorlig, men det var også mange som tok de alvorlig og som forkasta linja med å tie nazismen i hjel. Harde aksjoner var ofte nødvendig. Jeg vil gi bare et eksempel på hvordan vi gikk fram. Jeg tror det var i 1938, Quisling hadde et møte på Grunerløkka skole, vi ødela dette møtet (vi forsøkte å ødelegge alle møtene til nazistene). Først velta vi bilen til Quisling, deretter slokte vi alle lys i distriktet, lyseslukking var min spesialitet.

Når krigen endelig var slutt, hvordan så vi på aksjonene våre? Jo, de var riktige, men vi skulle bare ført kampen ennå hardere og vi skulle vært ennå mer nådeløse overfor nazistene. NS ble som dere vet forbudt etter krigen, da var 11 000 nordmenn døde og mange ødelagt for resten av livet. Da, i 1945 var det mange

som så at det hadde vært riktig å forby disse morderne for mange år siden.

Når nazistene for noen uker siden hadde sitt riktige, ble dette avbrudt av militante antifascister. Denne aksjonen bygger videre på de tradisjonene som den antifascistiske kampen har i Norge, en aksjon som jeg ser som helt riktig. Nazistene skal ikke nok en gang måtte bevise at de står for vold og terror mot arbeiderklassen og folket, vi må kjempe for å knuse det nye nazipartiet, og det er ungdom som må bli den mest aktive delen av den antifascistiske fronten.

Ungdom gå til nådeløs kamp mot nazismen!
Nazismen skal knuses!
Det nye nazipartiet skal forbys!

Med kameratslig
Hilsen
Odd Hansen

røde garde korrespondent

Vellykka anti-fascistisk aksjon i Skien

En rask anti-fascistisk løpe-seddelaaksjon på arbeidsplasser og skoler i Skien skremte nynazistene fra å møte opp på et åpent møte de var invitert til i Skien gymnassamfunn for kort tid tilbake. På møtet stemte flertallet for å endre møtets innhold slik at det i staden ble en kraftig anti-fascistisk mønstring i protest mot at styret i gymnassamfunnet hadde invitert

Hitlers og Quislings arvtagere til møtet. Flertallet mente det var et hån mot arbeiderklassen å invitere de brune rasistene spesielt når det opprinnelige temaet var »enhet arbeider-elev»!

Det hører med til historia at innlederen fra SU – og samtidig formann i SU i distriktet – rasende forlot salen med alle UH-folka i hælene, etter at møtets tema var en-

dra. Før han dro ble han spurt om han mente det var rett å forby Norsk Front. Han svarte at han var i tvil, men tilla at han også lurte på om ikke andre partier burde forbys! Seinere har han stått sammen med UH i voldsomme hetsangrep på det antifascistiske møtet i den lokale borgerpressa.

En provokasjon fra en foto-

graf fra høyreavisa Varden ble kontant tilbakevist av møtedeltakerne. De 60 som var på møtet vedtok en avsky-resolusjon mot Varden-fotografen. Pressa har nekta å ta inn omtrent alle svarinnlegg på hetsangrepene. Men ingen hets kan skjule at møtet ble et kraftig nederlag for de som ønsket å slippe nynazistene åpent fram.

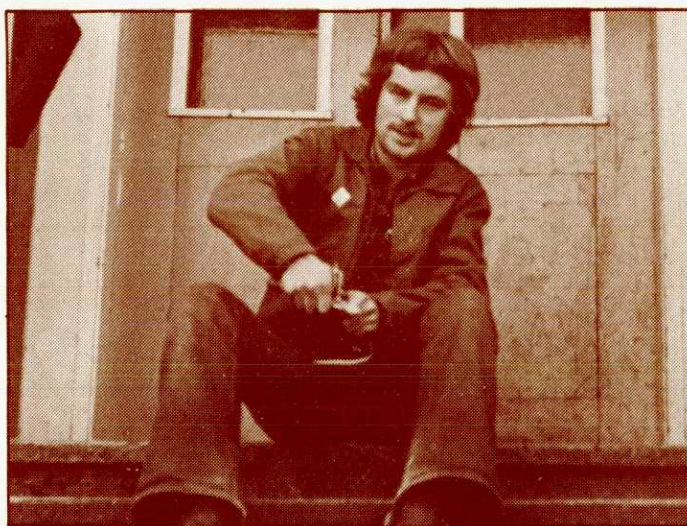
VIKTIG SEIER I VIKE-SAKA

En viktig seier ble vunnet: Bjørn Vike er tatt inn igjen på Laksevåg yrkesskole etter at departementet slo fast at det ikke var lovlig å utvise han fra skolen for godt.

Denne seieren hadde aldri vært mulig uten den aktive støtten Bjørn Vike fikk fra yrkesskoler over hele landet: 7 200 underskrifter ble samla inn, og over 90 skoler vedtok uttalelser samtidig som en del skoler gikk til streik mot dette grove angrepet på yrkesskoleelvenes yrtringsfrihet. Departementet støtter de første utvisningene av eleven, men går i mot at han skulle bli utvist for godt. Dette viser at departementet var under press, og at

uten støtten ville de antakelig ikke gått tilbake på utvisninga for resten av skoleåret. Det var kampen og støtten som fikk Bjørn Vike inn igjen.

Men vi kan lære mer av denne saka: For det første: Det var YLI som tok opp og reiste kampen mot dette overgrepet og for yrkesskoleelvenes demokratiske rettigheter. YLI tok initiativ til aksjoner, konferanser, listeinnsamlinger og var raskt ute med informasjon og støtte til eleven. Dette viser at YLI er et helt nødvendig og også et dugelig våpen i kampen for de demokratiske rettighetene. Uten YLI hadde eleven stått på bar bakke. Angrepene på YLI i forbindelse med

Bjørn Vike

Vike-saka er dermed også et angrep på nettopp yrkesskoleelvenes demokratiske rettigheter som trues daglig av staten, departementet og reaksjonære rektorer rundt om på skolene.

DEN REAKSJONÆRE KAMPANJA MOT YLI

Med en gang Vike-saka ble kjent og YLI tok opp kampen, spratt reaksjonære Unge Høyre-folk og AUFere opp og kjørte ut mot YLI, lanserte forsøket på å danne en ny konkurrerende organisasjon og gikk mot at eleven skulle tas inn igjen på skolen. Disse folka er altså så reaksjonære at t.o.m. departementet ble tvunget til å gå mot denne svarte linja som ville gjøre yrkesskoleelvene til fritt vilt for maktsjuke reaksjonære rektorer som følte seg tråkka på beina. Det Unge Høyre og AUF har forsvart er at en rektor på egen hånd kan utvise en elev for godt fra skolen fordi rektor »føler seg inju-

riert». Dette viser oss hvilket reaksjonært syn de har på elevenes demokratiske rettigheter: UH og AUF er mot at elevene skal få uttale seg og diskutere i det hele tatt.

På dette grunnlaget har de lansert en kampanje for å melde yrkesskoler ut av YLI, og for å opprette en ny konkurrerende organisasjon. Det er ingen tvil om hvem de har i ryggen bak dette forsøket, nemlig staten sjøl. I Stortinget ble det nylig uttalt at det ikke skulle gis bevilgninger til YLI i det hele tatt, men at det skulle øremerkes en bevilgning til en ny organisasjon. Dette er i seg sjøl et bevis nok på at YLI trengs: I alle de kampene YLI har fort har staten vært hovedmotstanderen for yrkesskoleelvene. Når staten tydelig slår seg sammen med reaksjonen for å prøve og stoppe YLI, så viser det at det er YLI yrkesskoleelvene og læringene kan stole på i de kampene som kommer til å stå framover.

YLI har vist seg dugelig som en kamporganisasjon for elevenes krav